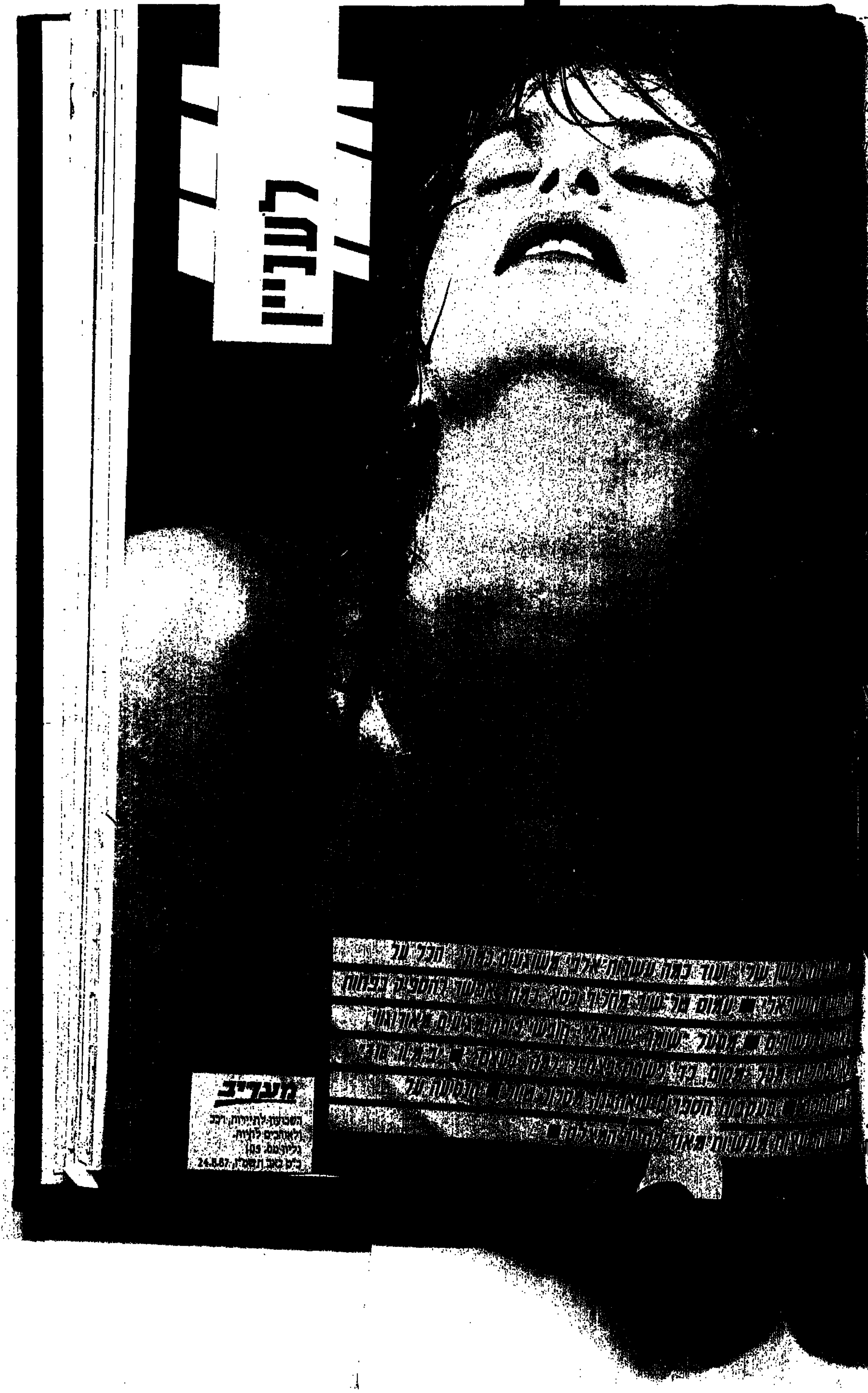
מעריב
24.8.87

עכשיו גם אתם יכולים לקבל כרטיס חבר לסינרמה.
הצטרפו לקלאב D.C מועדון דיסקונט־סינרמה. פיתחו חשבון "עד 18" לנוער, "סיסמה" לחייל או "מעולה" לסטודנט ותקבלו:
כרטיס חבר מיוחד לסינרמה הניתן חינם לפותחי חשבונות רק בסניפי דיסקונט.
הנחות חכות קדימה לחבר ובת זוגו לכל המופעים והאירועים בסינרמה, לאירועי הסינרמה עד 50% הנחה. לארועים פתוחים 20%–25% הנחה.
הנחה בכניסה ל"מועדון" ברחוב ירמיהו ערב אחד בשבוע.
אירועים מיוחדים לחברי קלאב D.C.
כרטיס כניסה זוגי חינם חד פעמי לסינרמה עם ההצטרפות.
קופת כרטיסים פרטית בסינרמה לצעירים של דיסקונט וכניסה נפרדת.
אפשרות להזמין כרטיסים באמצעות הטלפון ע"י מסירת מס' כרטיס החבר. (הסינרמה פתוחה בכל יום פרט ליום א').
אפשרות הצטרפות למועדון, לבעלי חשבונות קיימים, תמורת 10 ש"ח בסניפי דיסקונט.
הכנס לסניף דיסקונט עם תעודת זהות ותמונה, פתח חשבון צעיר ("עד 18", "מעולה", "סיסמה") ותקבל כרטיס חבר לקלאב D.C.
עכשיו אפשר לרוץ לרקוד!
עד 18
סיסמה
מעולה
המועדון הכי מגניב בעיר
קלאב
בנק דיסקונט

מלון מלכת שבא אילת

לא כולל סופי שבוע וחגים
תקף המבצע לחודשים ספטמבר, אוקטובר בלבד.

חדרי המלון עם חזית לים. 11 קוטג'ים בגינה המתאימים למשפחות. טניס, מיני־גולף, ביליארד, פינג פונג, ספורט ימי, גלשני רוח, פיאנו בר, סופר מרקט ומסעדת, משחקי וידאו, חדרי־קלפים.

לפרטים והזמנות: מלון מלכת שבא, טל. 059־72121

"פרסום וחדשות"

כשר למהדרין

מסעדת
מרפסת הדגים

אנו שמחים לבשר לכם כי מסעדת **"מרפסת הדגים"** פתוחה לקהל הרחב.
מרפסת הדגים נמצאת במרכז העיר מעל מלון עציון במרחק הליכה מתחנת אגד ושדה התעופה.

מעט פרטים על המסעדה ושרותיה:
★ המסעדה מרוהטת בטוב טעם עם מערכת מיזוג מרכזית.
★ ניתן לארח בה ועדי עובדים, קבוצות מאורגנות ובודדים עד 200 סועדים, ומאפשרת בתכונה ליושבים בה להשקיף על המרינה.

התפריט כולל:
☆ 6 סוגי סלטים טריים
☆ מבחר דגים
☆ חמוצים
☆ תוספות חמות
כל זאת במחיר אטרקטיבי
כמו כן אנו מציעים:
☆ מבחר בשרים אחרים
☆ מנות אחרונות, משקאות, גלידות ועוד
☆ מקום חניה מסודר
☆ המסעדה כשרה למהדרין
פתוח כל ימות השבוע החל מ־12.00 בצהריים בימי שישי 16.00־12.00
★ אין אנו מקבלים הזמנות לארוחות צהריים בשבת ללא הזמנה מראש

★ "מרפסת הדגים" פועלת בשיטת אכול כפי יכולתך בשרות עצמי, וגם בהגשה לנוחיות הלקוח.

בשיטת אכול כפי יכולתך

מלון עציון
ETZION HOTEL

להזמנות נא לפנות:
טלפון 059־74131
ת.ד. 979 מלון עציון
שד' התמרים אילת

נשמח לארח אותכם במרפסת הדגים שלנו

כשר למהדרין

"פרסום וחדשות"

שנתיים לטתה קניון איילון
תשלובת כיתן

תודה לכל מברכינו
מ־טתה קניון
טלי: 799508

ל־טתה
אתכם לאורך כל הדרך
מאחלים:
אופנת איבר
הפלדה 14 בת־ים
טל: 5512836

ל־טתה
אתכם להמשך מוצלח
מאחלים:
צוות ליבת
תעשיות בע"מ

שנתיים להיפרכל שבקניון איילון

להיפרכל שבפתח־תקוה ולהיפרכל שבקניון איילון
עלו והצליחו
מ. פרום ובנו בע"מ
רח' רבנו חננאל 22 תל־אביב
טל. 03־824039

להיפרכל שבפתח־תקוה ולהיפרכל שבקניון איילון
עלו והצליחו
מאחלים:
אלכסנדר יעקבס בע"מ
Kellogg's
המוצרים המובחרים של קלוגס: קורנפלקס
תל־אביב, רח' לינקולן 10, טל. 03־612499

להיפרכל שבפתח־תקוה ולהיפרכל שבקניון איילון
שפע ברכות ואיחולים לבביים
סור־סחר (1982) בע"מ
משווקי מסחרי אויר ובימוקלים לצריכה ביתית
רח' היובב 14 חולון, ת.ד. 58853, 03־808418

להיפרכל שבפתח־תקוה ולהיפרכל שבקניון איילון
מלוא הברכות
ה עולה
תעשיות ממתקים ושוקולד בע"מ
ת.ד. 33950 חיפה, טל. 04־721287

להיפרכל קניון איילון
עלו והצליחו
מאחלים
אקסטרא, פלסטיק בע"מ
יצרני אריזות פוליאטילן
רח' המלך 35 אזור התעשיה חולון טל 03־805047

להיפרכל שבפ"ת
אתכם לאורך כל הדרך
שקד־עשת
בע"מ
מרכז שיווק ארצי לצעצועים ומשחקים חינוכיים
רח' ז'בוטינסקי 112, קרית אריה פ"ת
טל. 9228685, 03־9232578

להיפרכל שבפ"ת ולהיפרכל שבקניון איילון
ברכות והערכה להישגכם
מאמא עוף
החברה לייצור ושיווק שימורי בשר ומוצרים בע"מ
ת"א, רח' ישראל מסלנט 48, טל. 03־376797

להיפרכל שבפ"ת ולהיפרכל שבקניון איילון
פת לחי
TRIOS INTERNATIONAL LTD.
טריאוס אינטרנשיונל בע"מ
צוות

אינטרקוסמא בע"מ
מברכים את
הסופרפארם קניון איילון
במלאת שנתיים לפעלכם

קניון איילון
שנתיים של הצלחה

ל־טתה
אתכם להמשך מוצלח
מאחלים:
Barich
אופנת ברוך בע"מ
השחר 4 תל־אביב – 03־661211
ת.ד. 29813 מיקוד 61297

ל־טתה
המשך עבודה פוריה
מאחלים:
ג'אמפ
אופנה צעירה
רח' התבור 44 ת"א
טל. 662485

שנתיים לסופר פארם קניון איילון

חברת אגיס יצרנית מוצרי קרליין
מברכת את סופר פארם קניון איילון
במלאת שנתיים לפעלכם – המשך שיתוף פעולה

לסופר פארם קניון איילון
מיטב הברכות והאיחולים
עלו והצליחו
מדיקל פרמה־כל
נציגי מוצרי אנטיקה
רח' אילת 22 תל־אביב

לסופר פארם קניון איילון
במלאת לכם שנתיים
עלו והצליחו
שמן תעשיות בע"מ

ע. לפידות פרמצויטקלס בע"מ
יבואני נוטרג'ינה, קנון, אונו
מברכים את סופר פארם קניון איילון
במלאת שנתיים לעבודה משותפת
עלו והצליחו!

לסופר פארם
עלו והצליחו
מאחלים:
אקסטרא, פלסטיק בע"מ
יצרני אריזות פוליאטילן
רח' המלך 35 אזור התעשיה חולון טל. 03־805047

לסופר פארם קניון איילון
ולצוות העובדים
עלו והצליחו להמשך שיתוף פעולה פורה
נאש 2000
nesh 2000
★ יבוא ושיווק מזון וחומרי ניקוי בע"מ
רח' היוצקים 6 אזור התעשיה בת־ים 59597
טל' 03־5519998

לסופר פארם קניון איילון
המשך תנופה ופיתוח
מאחלים:
לון תמרוקים בע"מ
טל. 289391
טשרניחובסקי 37 תל־אביב

לסופר פארם קניון איילון
ברכות במלאת שנתיים לפעלכם
המשך שיתוף פעולה פורה
REVLON
רח' חובבי ציון 68 ת"א, טל. 03־282141־2

לסופר פארם קניון איילון
עלו והצליחו
מ. פרום ובנו בע"מ
רח' רבנו חננאל 22 ת"א
טלפון 824039

לסופר פארם קניון איילון
בתקוה להמשך שיתוף פעולה פורה
עלו והצליחו
ליימן שליסל בע"מ
יבואנים ומפיצים: שוקולד, טובלר, ממתקי מנטוס, גומי לעיסה ורגליים

לסופר פארם קניון איילון
במלאת שנתיים לפעילותכם
מיטב הברכות והמשך שיתוף פעולה פורה
מאחלת חב' טרית בע"מ
יבואנים ומשווקים בלעדיים של תמרוקים, קוסמטיקה חומרי ניקוי והיגיינה
50 שנות יופי ונקיון
רח' משה שרת 47 אור, טל. 03־809128

מוגש ע"י ארטל בע"מ חוברות מיוחדות במעריב 03־664194

ט ו פ

■ זה ששמעון פרס הוא תומך נלהב של "הלביא", כולם יודעים. מה שידוע פחות היא העובדה שלפרס יש נסיון בדחיפת פרוייקטים "שנויים במחלוקת", בגלל הוצאות־העתק הכרוכות בהקמה, שבסופו של דבר מוכיחים עצמם כדאיים. דוגמה אחת היא התעשיה האווירית עצמה, מי זוכר את הימים בהם טענה קבוצה די־גדולה שאיננו זקוקים לתעשיה כזאת מתוצרת כחול־לבן, יש את חוץ־לארץ. דוגמה מעניינת יותר – הכור בדימונה. כשעלה רעיון הכור, התייחסו אליו אנשים רבים כאל חלום באספמיה. פרס לא התייאש, ופנה אל שורה של משקיעים פרטיים, בנקאים ואנשי־ממון (כולל רקנאטי), עד שהשיג את המימון. היום, הכור נחשב למפעל־לתפארת, עם או בלי וענונו.

בהתחלה ראינו והתווכחנו על על חבית המוזר, בית בולק שברחוב הירקון. אחר־כך ראינו והתווכחנו על הפסל שמשול לבית, ליד גן העצמאות. בקרוב נוכל לראות ולהתווכח על העציצים שימוקמו ב"גשר שיפמן", בכניסה לתל אביב (ראה תמונה). מה שמעורר את כל הויכוחים היא הצורה הא־סימטרית, נטיפים, קמטים, גאידו, מה שתגידו. את העציצים תיכנן הפסל שמואל במנן, 27. אם הם ייקלטו על הגשר, אולי נראה אותם בעוד מקומות בעיר.

■ ראובן גרוס, "המסנדל הלאומי" לשעבר, החליף את סנדלי דנוור בטעם סצ'ואן, היום הוא בעליה של מסעדת "טייסט אוף סצ'ואן" במקום בו שכן קפה "סקאלה" בתל אביב. בחזית המסעדה הוצב פסל־ענק של בודהה. לא עבר זמן רב מפתיחת המסעדה, ומישהו שבר את הבודהה. לאחר הרבה תיקונים ושפאכטל הוחזר הפסל למצבו המקורי – עד שלפני שבוע גנב לו מישהו ראש ויד. גרוס חושד, עקב כמה שיחות טלפוניות אנונימיות שקיבל, שמישהו מהחוגים החרדים לא אהב את הבודהה־לראווה שלו. מאידך, אי אפשר להוריד מהפרק את האפשרות שמישהו שסונדל פעם אחת יותר מדי שמר לגרוס פינה לא כל כך חמה בלב...

■ שמוליק קראוס התקשר לאורי פורת וחיים יבין בטלוויזיה. למה לא לשדר את השיר "איך עושים שיר", לציון יום השלושים לפטירתו של משה איש־כסית? שירו של קראוס עוסק, כזכור, בקפה "כסית" ומיקבץ הטיפוסים שלו, כמו ייבי, אורי זוהר, מרסל, אריק איינשטיין – וכמובן משה איש־כסית, המזכיר שפה לא אוכלים בחינם. מסיבות שונות, ביצוע הרעיון לא התאפשר.

■ צל"ש: בפאב־מסעדה "הגזוזטרה" שברחוב הירקון יש שירותים נפרדים לגברים, נשים ולנכים.

■ גודש בלתי־רגיל של חברי־כנסת וסלבריטיס אחרים בהצגה מיוחדת של "הזמן הצהוב". יצחק מודעי, למשל, מחא כפיים בהתלהבות גדולה ורבה – תגובה הראויה לציון על רקע מיקומו הפוליטי של מודעי בצד הימני של הסקאלה, ומיקום המחזה בצד השמאלי שלה. הקהל התלהב מאוד מהופעתו של אריה אליאס כערבי המושפל, הקטע שלו היה הקטע היחיד שזכה לתשואות, בנוסף לתשואות־הסיום. לאחר ההצגה הבהיר אליאס שערבי ערבי, בחייו הפרטיים הוא שייך לצד השני של הקשת הפוליטית. כלט בהיעדרו לובה אליאב. בשיחת־טלפון לאחר ההצגה סיפר לובה כי היה עסוק בפרוייקט־ניצנה שלו, אולם אשתו ייצגה את המשפחה בהצגה. היה לו עוד משהו לומר: כולם מדברים עכשיו על "הזמן הצהוב", צירוף שהפך למושג. גם הוא, לובה, הטביע לפני 18 שנה מושג שכזה – "אוהל הדוד אחמד", הגירסה הישראלית של "אוהל הדוד תום". במאית "הזמן הצהוב" אלה אלתרמן, אגב, כבר עובדת על מחזה פוליטי נוסף.

■ טרגדיה חיפנית עם הפי־אנד: לפני כמה חודשים נפלה ילדה מקומה רביעית, נחבלה בראשה והפכה לצמח, לא מגיבה לגירויים חיצוניים. האם ידעה היטב איזהו התקליט החביב על בתה הפגועה: "שירי משחק והפעלה", בביצוע נירה רבינוביץ'. שוב ושוב ושוב היא השמיעה לבתה את התקליט. עד שלפני כמה ימים, בקטע "מי יכול לשים יד על הראש" הגיבה לפתע הילדה, הניחה יד על הראש. מאז החלימה הילדה במהירות, היא הספיקה אפילו להיפגש עם נירה הנרגשת.

■ איש תחת גפנו הגנובה: נתי עמיר, האחראי על החניונים מטעם עיריית תל־אביב, מספר כי העיריה הורשה שכל חניוני פרוייקט איילון יצוידו בארגניות, עציצים ומקומות־חניה לאופניים. מהר מאוד הסתבר כי אלמונים גונבים בשיטתיות הן את הצמחים – והן את האדמה שבעציצים. מקומות החנייה לאופניים עדיין במקומם.

■ הידיעה האחרונה מחזית סטאלונה ההולך־ומגיע: התחרות על האירוח שלו באיזור תל אביב הסתיימה בנצחון מלון "הילטון", המעריצות יכולות למקם בסביבה את שקי־השינה. לפניו יגיעו, לסידור העניינים האישיים, ראש צוות הביטחון שלו, הטבח והמזכירה. שני חדרים מכל צד של חדרו יאויישו

אל תגידו שאין לן אומץ, לכחור. רונלד רייגן, מודאג מאוד מהתפשטות מחלת ה"איידס" בארצות–הברית, עומד בראש המאבק במחלה הנוראה. הוא עושה זאת בהשתתפות בעצרות, בחלוקת תקציבים, בקריאות־אזהרה אישיות, מה שאפשר. כדי להגביר את מודעות הציבור למחלה מחד ולמתן את התיאוריות ההיסטריות הכרוכות ב"איידס" מאידך, הצטלם רייגן כשהוא מחבק תינוק בן 14 חודשים, הנושא את נגיפי המחלה. התינוק קיבל את הנגיפים בירושה מאמו, בת מדינת מרילנד שקיבלה את נגיף ה"איידס" עקב שימוש במזרק מזוהם.

באנשי־ביטחון. חדר נוסף יוקרש להתעמלות; את המכשירים הוא יביא בעצמו מארה"ב.

■ הכל אנחנו יודעים יותר טוב. אפילו להכין ספגטי יותר טוב מהאיטלקים. עובדה: ברשת שופרסל יש פסטיוואל איטליה. מה מוכרים בפסטיוואל איטלקי? פאסטה, כמובן. היצרן, בואיטוני, כותב באיטלקית, צרפתית ואנגלית, שצריך לבשל 7 דקות. היבואן, "הנץ בע"מ" והסוכן המקומי, חראר יעקוב, הוסיפו את הגירסה העברית להכנה – כשבגירסה שלהם צריך כבר לבשל 11 דקות. הם גם מוסיפים משפט שלא מופיע במקור, לשטוף אחרי הבישול. כל מה שנותר לאשף־המטבח להחליט, זה האם הוא רוצה ספגטי איטלקי או ספגטי חראר יעקוב.

■ ענת וקסמן נפגעת קשה ב"לא שם זין": נפצעים לה, מותחים אותה עם גרמים, נוטשים ומגרשים אותה. כפיצוי, יש לה לפחות שני דברים שיכולים להמתיק קצת את החיים: הענבים שהיא אוכלת באחד מתשדירי־השרות, והחבר, שחקן "הבימה" אוהד שחר.

■ אנשים שפוגשים בפעם הראשונה את נשיא רומניה ניקולאי צ'אושסקו, מופתעים מקומתו הנמוכה, יחסית למה שראו בטלוויזיה ובעתונים. מפה לאוזן מספרים עתונאים רומנים, כי לצלמים ולעורכים שלהם יש הוראת־פק"ל, לפרסם את הנשיא כך שלעולם הוא לא ייראה נמוך מהסובבים אותו. או שיהיה לבד בפריים, או כשהוא על רוכן מוגבה, או בזווית צילום מתמיאה לקומתו. בצילומים המשותפים עם עם ראש ממשלתנו יצחק שמיר, לא היה צורך בשום גימיק כדי להעניק לצ'אושסקו יתרון־גובה.

גבר לעניין
גליון מס. 105
...באב תשמ"ז, 24.8.87
עורכים:
...תילה עופר
...יה רייכמן
עריכה גראפית: אורלי אנשל
...ורית מערכת: ציפי לוי
טלפון: 03-439111/439242
מודעות: גילה שניידר
...מח כללי
טלפון: 03-439474
...זכויות שמורות ל"מעריב"

סרטי שפירא בע"מ מציגים:

סרט הפתיחה פסטיבל קאן 1987

סרטה של דיאן קוריס

סרט על אהבה מהסרטים

היא – שחקנית קולנוע מתחילה
הוא – כוכב מפורסם, נשוי

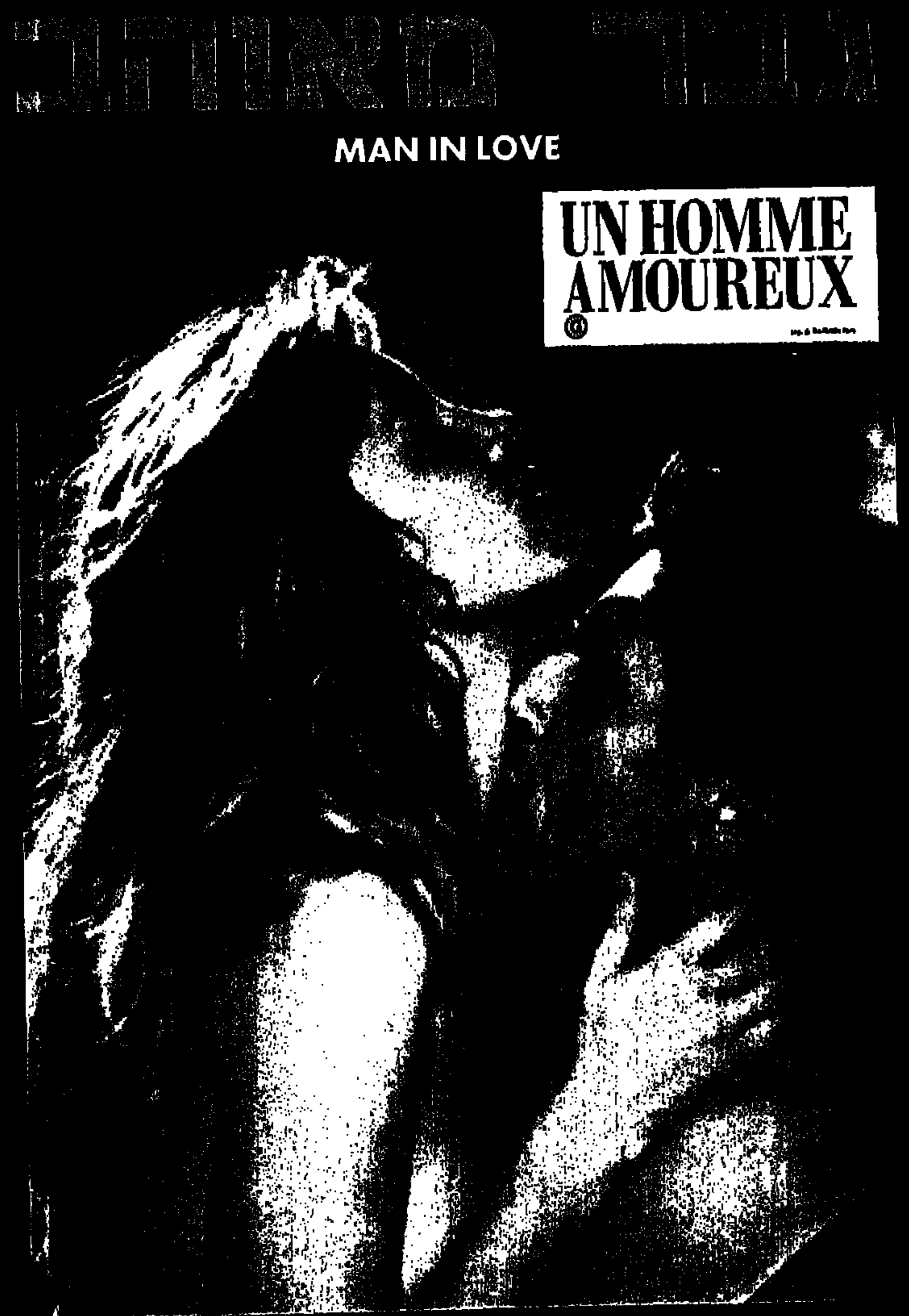

פיטר קויוטה ("אי.טי.", "להב מסוכן") גרטה סקאצ'י ("אבק לוהט")
ג'ימי לי קרטיס ("משנה מקום משנה מזל") קלאודיה קרדינלה

מוסיקה: ג'ורג' דלרוין ("פלאטון")

בכורה ארצית
בתי קולנוע "דיזנגוף" תל-אביב
11, 1, 3, 5, 7.30, 9.50

עמוס טל־שיר: ביום בו מישהו מבקר אותך יותר ממה שאתה מסוגל לבקר את עצמך, אתה בצרות

מחליף כסא

באותם הבזקים בהם אתה רואה אותם בסרטון־הפרסומת, מעבירים לך מסר של המשקה/ הג'ינס/ הבנק הנכון ביותר בשבילך, הם נראים גבריים כל כך, יפים, חדי מבט. מה שלגמרי ברור ממבט ראשון, זה שעמוס טל־שיר היה יכול בקלות לגלם את כל הדמויות הגבריות האלה, בסרטי הפרסום שהוא מוציא כשרשרת.

התחלנו ביופי, וזו אולי לא פתיחה אידיאלית לכתבה העוסקת בהתמנותו של המכותב למנכ"ל של חברה גדולה. אבל מה לעשות, מה שרואים אצלו זה קודם־כל המראה החיצוני. סביר מאוד שלא בגלל הפיזיונומיה בלבד התפרסמה לאחרונה בעיתונות ההודעה הבאה: "שינויים בקבוצת אריאלי. עמוס טל־שיר, המנהל הקריאטיבי של פרסום אריאלי, יתמנה ב־1 בספטמבר למנכ"ל החברה... רוני אריאלי ימשיך לכהן כמנכ"ל של קבוצת אריאלי לתקשורת..."

עולם הפרסום, ביזנס כבד. במשרדים הגדולים מדברים על מחזורים של למעלה מעשרה מיליון דולארים, ו"אריאלי" הוא משרד גדול. שום דבר לא זז היום בלי משרד פרסום צמוד: קוסמטיקה, בנקים, מכלכלה, פוליטיקה, ואפילו החום: "החום כוטל, שותים קריסטל". סיסמה של עמוס, אגב. כמו גם "מה המצב? תצב". והרבה סלוגנים ידועים אחרים. יושב הבנאדם, מפעיל את הראש הקריאטיבי שלו, הוגה איזה־הברקה. בהתחלה נהנים ממנו עמיתיו־לחדר, אחר כך מתרשם ונהנה המפרסם, ואחר כך, כשמתחיל מסע־הפרסום, כל הארץ. עוד תוספת למילון הסלנג.

עמוס טל־שיר היה קודם קופירייטר ("רעיונאי"), אחר־כך אחראי על המדיה האלקטרונית ומנהל קריאטיבי. בין סרטי־הפרסומת הרבים שהפיק, ושכולנו ראינו בבתי הקולנוע – "בל"ל, מחשבים לשרות אנשים" (פרס "אריה הארד" בפסטיבל סרטי פרסומת בקאן) ו"טרופית, משקה שובב" (פרס בפסטיבל סרטי־פרסומת בניו־יורק).

עכשיו, מנכ"ל. מדרגה אחר מדרגה. המשרד שלו נראה כמו מקום שעובדים בו, לא סטרילי כזה של מנהלים. הוא מסוגל להגיד, בקול איטי ומדוד, את המשפט הבא "...אופן הדיבור הזה מפיס (עם סגול כמם ותיריק בפה) את הרגע". ופתאום אני חושבת שאם אליעזר בן יהודה היה חי כאן היום, הוא בטח היה קופירייטר, או לחילופין – מחיי השפה של זמננו אינם אלא אנשי הפרסום למיניהם.

הכרונולוגיה של טל־שיר כוללת את להקת הנח"ל, החוג לקולנוע באוניברסיטת תל אביב, הופעות בתיאטרון, קצת סרטים, שני ספרים – כל זה עד גיל 27, תאריך שנחגג לפני כעשר שנים. מאז ועד היום – "אריאלי". המרחק מהבמה לעולם הפרסום, אגב, לא כל כך גדול. גם דודו טופז וגם מנחם זילברמן עברו שם בדרך. עמוס נשאר: "עכשיו, אחרי עשר שנים בענף, יש לי תחושה שזה סוף עידן הקריירות שלי".

הכרונולוגיה כוללת גם את ירדנה ארזי. קודם הוא היה המפיק שלה בלהקה הצבאית, אחר כך היא היתה אשתו. עכשיו, על הקיר מולו ישנה הכרזה הבנקאית עם צילום של ירדנה ועם הסיסמה "הזמן עושה לי רק טוב" – סיסמה שהוא בטח המציא לה. מונטאז' של ארזי עם שתי צמות ומדים, נשענת על ארזי עם השארם של הזמרת הכי יפה. אחרי הגירושים היא אמרה שהוא נשאר החבר הכי טוב. עכשיו, הסקרנות הנשית/ רומנטית שלי דוחפת להגיד: "בכל זאת, ארזי..." והוא אומר: "אוקיי. לגיטימי. מה השאלה?" ואני: "לא יודעת, יש שאלה?" וההתפתלויות שייכות לצד השואל. הוא מוריד מהפרק את הרעיון של אהבת נצח נכזבת, וצוחק לרווחה: "לרגע חששתי שאת מבקשת לדעת כמה הבנק שילם לה".

[illegible] ביותר בצמרת. עכשיו הוא מנכ"ל משרד הפרסום "אריאלי". הוא יפה תואר. בניגוד להגל.

אבל אני בהחלט רוצה לדעת זאת. "העיסקה בינה לבין הבנק ולי אין רשות לספר", הוא אומר. "בהקשר של הבנק, ירדנה היא נכס. אולי בגללי התנהל המשא־ומתן בינה לבנק באופן קצת יותר נעים. מעבר לזה, מדובר בידידות עם מי שהיה אתי יחד בצבא". היום הוא נשוי לענת שהיא יפה ומוכשרת, ועתונאית מצליחה בזכות עצמה, ויש להם שני ילדים.

הדברים שאנשים מהברנז'ה אומרים עליו, נעים בין "מוכשר" ל"פנומן". "עמוס? ציון 10", אומר לי מישהו שעבד אתו עד לפני זמן קצר. "הוא טוב בכל תחום: מצויין בעבודה, ראש טוב, אבל גם בעל ואבא יוצא מן הכלל. על יחסים אישיים בינינו אל תשאלי אותי. אני לא אובייקטיבי. למה? כי כל היפות שהיו באות אלי לעבודה, היו נשבות בקסמו..." ומישהו מהחוג החברתי שלו אומר: "לכמה אנשים אתה יכול לקרוא בלילה להקים מחסן, והם באים?" מדברים על הכישרון, על המקצועיות, היכולת שלו "לתפור את הקצוות", לדבר עם כל לקוח בשפה שלו. צריך להפסיק כאן, לפני שהקטע הופך לתשריר שירות סכריני.

עמוס: "בתחום שבו צמחתי, התחום הקריאטיבי של עולם הפרסום, אתה צריך להיות מבקר חריף של עצמך. ביום בו מישהו מבקר אותך יותר ממה שאתה מסוגל לבקר את עצמך, אתה בצרות.

"העובדה שהברקה שלך הופכת למטבע־לשון, סוחפת לפעמים לאהבה עצמית. אתה עלול לאבד את המשבצת הקטנה בה אתה צריך להיות. אני מוצא את עצמי עומד כל הזמן על המשמר, בעניין הזה.

"היום אני כבר מבין שהבעיה אינה 'איך לא להיתפס להערכה עצמית מוגזמת', אלא איך לתפוס את היצירה שהפרסומאי מספק כיצירה־למען־מכירה. כאן דרושה צורת התבוננות מיוחדת ומבוקרת. אין מדובר באמנות לשמה – אלא באמנות מסחרית, מוזמנת, משולמת מראש, היעד העיקרי שלה הוא למכור. צריך להבין שמשרד פרסום לא נועד לפרסם את עצמו, אלא את הלקוחות. אם יגידו על הסיסמה 'גאון מי שהמציא אותה' אבל המוצר לא יימכר, נכשלת".

מזה שנתיים, טל־שיר הוא שותף־זוטר בפרסום "אריאלי", עם מניות. ועכשיו הוא הולך להיות מנהל. "את הקטע של להוות רעיונות יצירתיים מהבוקר עד הערב – גמרתי", הוא אומר בלא־מעט צער. הפרסומים על מינויו מרווחים כי "זו הפעם הראשונה זה 21 שנה, שפירסום אריאלי ממנה לתפקיד ניהולי בכיר אדם, שאינו בן משפחה". לא מדוייק: בשנת 1982 צורף לחברה, בתפקיד בכיר, אלי הולצמן – והיה גם אבי דן שהגיע ל"אריאלי" היישר מחברת־פרסום ענקית בארה"ב. אלא שקליטתם של שני האאוטסיידרים האלה בחברה לא עלתה יפה. עמוס, לעומתם, צמח בתוך החברה. עשר שנים והוא בצמרת.

צריך לשקול את המינוי הזה על רקע משפט שאמר לי פרסומאי בכיר: "חברות הפרסום צריכות לפרסם מודעת־תודה בנוסח 'תודה לכם, אריאלי, על שגידלתם את אנשי־המקצוע הטובים ביותר בשטח – ותודה גדולה עוד יותר על זה שלא השכלתם לשמור אותם אצלכם'. הרבה משרדים מצליחים בנויים על האנשים שגדלו ולמדו את המקצוע ב'אריאלי'". רוני אריאלי, ב־12 השנים האחרונות מנכ"ל החברה ומעתה אחראי על קבוצת־התקשורת "אריאלי", שמשרד־הפרסום הוא חלק ממנה, מדבר על "מינוי המשמש כהמרצה", או "מינוי המחזק את תחושת הביטחון של העובדים". או, במילים אחרות, ארץ האפשרויות.

וזוהי גם קריאה נכונה של המפה: עידן העסקים המשפחתיים תם, כנראה. אבא אמנון אריאלי ושני בניו ניהלו את העסק הוותיק, עכשיו הגיע הזמן לדם חדש בצמרת. הבכירים של "גיתם", "קשר בראל" ומשרדים גדולים אחרים לא הגיעו לתפקיד בגלל שהם בנים־של. משרדי הפרסום הגדולים בארץ הם משרדים של מוחות, לא של קשרי־דם. וכשמדברים על מוחות, טל־שיר הספיק כבר להוכיח שיש לו מהחומר הזה.

סמדר בת־אדם ■

כך מבלים ב"סיגנון". צילם: עזרא ינוב

מקום

פאב בסגנון אשקלוני

הבידור באשקלון חוגג, שיאים שלא היו כמותם שנים רבות. אמנם רק תיירים מעטים פוקדים את העיר, אך תיירות הפנים גוברת והולכת. הפאבים והמסעדות עושים חיל. ומתרבים. לפני חודש נפתח באפרידר פאב "סיגנון" או "סטייל" כפי שכתוב בלועזית. הבעלים, משפחת ימין, מותיקי אשקלון. הבן הבכור, דידי, משוחרר צה"ל ושנת מכינה אקדמית, מנהל את המקום. האב, נסים, קבלן בניה, ניצח על שיפוץ המיבנה, שהיה מקודם סניף בנק. קישוטי עץ על הקירות, דלפק מסוגנן עם מיתלי כוסות לבירה ולשתיה חריפה, ברזי בירה ומרפים למשקאות, שולחנות וכסאות כבדים, מעץ, ותאורה מסוגננת.

בצהרים זו מסעדה, ל-120 סועדים. את הפאב פותחים ב-8 בערב וסוגרים ב-2 בלילה. משמיעים מוסיקת רקע שקטה. דידי דווקא היה רוצה להגביר קצת את הקול, אך מתחשבים בשכנים. משפחת ימין שואפת שהמקום לא ימשוך שיכורים, אלא ישמש לבילוי נעים, עם שירה בציבור ואמן בודד עם גיטרה או אקורדאון שיעודד לשיר שירי מולדת.

בצהרים, מ-11 עד 4, מגישים בינתיים פלטה של גבינות – בולגריות מישראל וגם מיובאות – ב-8 ש"ח פלטה גדולה ו-6 ש"ח קטנה. בקרוב יגישו גם ארוחות חמות, בעיקר "על האש", וארוחות עסקיות. בערב־שבת יש תוכנית אמנותית מיועדת בעיקר לצעירים ובימי שלישי בערב למבוגרים יותר. המלצריות, בוגרות תיכון לפני גיוס. שכרן מבוסס בעיקרו על תשרים. הבעלים מתכננים שגם בחורף, כשתיירים לא באים, המקום יפעל, לתושבי העיר והסביבה.

עזרא ינוב

לחיים

עם הבציר – ציפיות ליין חדש

זה עתה החל הבציר, ועימו הציפיות ליין הראשון שיופיע בשוק הישראלי, והוא יין שנעשה בשיטת "היין החדש". יין זה שונה מאחרים בכך שמייד עם גמר תסיסתו והצטללותו – הוא ראוי לשתיה. בשיטה זו היין נולד בָּשל ואינו צריך לעבור שלבי צמיחה והתבגרות.

איכותו העיקרית של "יין חדש" היא העסיסיות, שהיא ביטוי להיות היין אביבי, צעיר, רענן וטרי. זהו יין בעל חמצמצות נעימה המשתלבת בריחו של פרי שעבר גילגול, והוא מעורב ובלול בריחות בוקה שנוצרו במהלך התסיסה. צירוף של השניים, הוא שנותן לנו את תחושת הפרי שביין, או ליתר דיוק תחושה של מעין־פרי, שלא היה ולא נברא.

אב־טיפוס הידוע והנפוץ ביותר ל"יין החדש" הוא כמובן יין הבוז'ולה, אולם מלבדו קיימים יינות נוספים בסגנון "היין החדש", כגון וינו־וֶרדֶה בפורטוגל, או יין ההוירינגר של וינה. שם העיר והיין – וינה והוירינגר – הפכו לשילוב בלינתק, לא רק אצל מומחים, גם אצל כל תייר.

אצלנו, רק יקב אחד טרח עד היום להיכנס להרפתקת ה"יין החדש", והוא יקב "כרמל" עם "יין ההילולים" שלו. 198 היתה שנת ברכה להילולים: היה יין מהולל ומשובח, חגיגה לכל דורשיו: זהו הטוב שבכל יינות "כרמל" האדומים־יבשים. התופעה המעניינת ביותר שנתגלתה לחובב ההילולים היא, כי אף על־פי שהיין הוא בסגנון "חדש" ומקובל כי יין בסגנון זה הולך ודוהה עם חלוף כמה חודשים ממועד תחילת שיווקו – כאן יש לנו תופעה מעניינת: איכות היין אינה פגה, אלא הולכת ומשביחה עם חלוף הזמן. אלא־מה, היין אזל מן השוק. רק מי שנתמזל מזלו ומצוי ברשותו בקבוק הילולים, ודאי יווכח שאל העסיסיות הטריה הולכת ומצטרפת, עם התרככות והתיישנות היין, קבוצה של ריחות בוקה אנינים.

תכונת ההשתפרות של ה"הילולים" ידועה לייננֵי "כרמל". תמהני אם הם נתנו את דעתם על כך. כי פוטנציאל ההשבחה הגלום בו מחייב לשנות את תדמיתו, לטובת תרבות היין בישראל. לא עוד תדמית של יין ההולך ומידרדר כעבור 3-2 חודשים, אלא יין ההולך ומשביח בבקבוק, במשך 15-12 חודשים. זאת ועוד: על "כרמל" להכפיל את ייצור "יין הילולים", כך שהספקתו תימשך כל ימי השתבחותו.

ישראל עשהאל

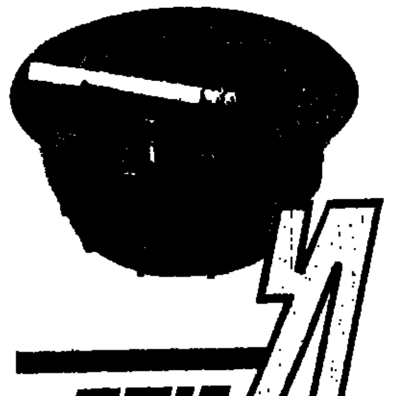

מטהר

אז מה אם מעשנים בחדר

מגיעים אורחים תאבי־סיגריה. לא נעים לדרוש מהם לא לעשן, אבל אינכם סובלים את העשן והריח. מה עושים?

פיתרון אפשרי אחר: מאפרה מטהרת־עשן.

המאפרה, תוצרת "אשן", עובדת על עיקרון פשוט: לבד מתפקידה המקובל, מיכל לקליטת אפר הסיגריה, היא פועלת גם כשואב אוויר. מנוע חשמלי זעיר, המופעל על ידי סוללה או חיבור לחשמל, שואב את העשן לקרבי המאפרה, דרך פילטר המטהר את העשן ופולט החוצה אוויר מטוהר.

את מאפרת "אשן" ניתן להשיג בשני גדלים, כשאורך חיי הפילטר הוא 500 או 1000 סיגריות, בהתאם לגודל המאפרה. הפילטר עשה את שלו? משליכים אותו ומרכיבים חדש. ביפן, שם הומצאה המאפרה הלא־מעושנת, נמכרו 4 מיליון מאפרות בחודשי ההפצה הראשונים. עכשיו ניתן להשיג גם בארץ, במחיר 24 שקל למאפרה קטנה ו-50 שקל לגדולה. המפיץ – "מכלו"

אינך מסתפק בכמות העשן הנבלעת במאפרה? יש לך ברירה נוספת. קצת יותר גדול, קצת יותר מטהר, קצת יותר יקר (99 ש"ח): מכשיר לסינון וטיהור האוויר.

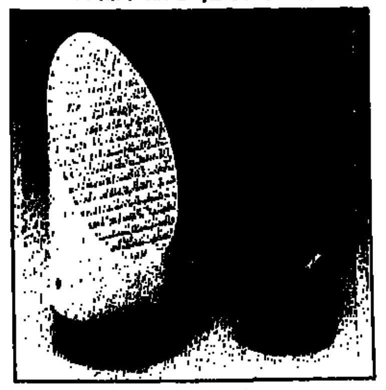

המכשיר, "קלינאייר" ("אוויר נקי") שמו, מיובא מצרפת. נייד, שוקל פחות מקילו. מחברים לשקע חשמלי רגיל ואחת לכמה חודשים מחליפים את הפילטר. הפילטר, לדברי היבואן ("חברה לשיווק בי"ל"), מסנן בדרך הדומה למסננים של מסכת־גז, והוא סופג גם גורמי אלרגיה שונים, כגון אבק, אבקת־צמחים, שערות של בעלי־חיים ועוד. שימו אותו בסביבה של סיגריה בוערת – והוא ינוק לקירבו את העשן. נמכר בבתי־מרקחת וכחנויות לאבזרי־חשמל.

עופר רימון

עיסוק

רוני חיימוביץ', איש־סנדוויץ'

מדי בוקר תיראו אותו. פּפיון לצוואר, סל נצרים, מפית משובצת ובתוכה סנדוויצ'ים. כריכים מלחם חי עם כתף־בקר, או עם טונה, מעוטר בירק – תאווה לעיניים. ולחיך. רוני חיימוביץ', 27 רווק, חלק מהנוף ברמת־השרון. בעלי העסקים יכולים לכוון את שעונם. ב-9 בבוקר בדיוק הוא מתחיל את הסיור הרגיל. מהבנק בדרום, לאורך רחוב סוקולוב הסואן. פוקד כל חנות. חיוך נצחי על פניו. "בוקר טוב, מה שלומך, איזה סנדוויץ' היום?" גם אם לא תיקנה יברך אותך "שיהיה לך יום טוב".

מכירים אותו כמנהל חנות "דליקטיב" וריחמו עליו: "מסכן, צריך לכתת רגליו". רוני לא מבין: "למה ישראלים מוכנים לעשות כל עבודה בחוצלארץ ומתביישים לעשותה בארץ. בלונדון, בשוק, בין פיקדילי לסוהו, אתה שומע יותר עברית מאנגלית.

רוני חיימוביץ' וסל הכריכים. צילם: נאור רדב

גם בלוס אנג'לס ובניו־יורק הישראלים עושים כל עבודה. הוא דווקא הגיע מחו"ל. "עשה עליה" מרודזיה לפני 11 שנה. היה ילד קטן כשהוריו ירדו לרודזיה. אביו היה שם פעיל בפדרציה הציונית, דיבר על עליה ובנו לא חיכה. עלה, התגייס לצה"ל. דוגמה טובה, שנה אחריו הגיעה כל המשפחה.

אם תפגשו אותו ברחוב, אל תרחמו. הוא אוהב מה שהוא עושה.

דליה פלג

וואר

דוקטור לויטראז'ים. יש דבר כזה

אמן הויטראז'ים יוסף שאלתיאל, איש עין־הוד, הוא האמן היחיד בישראל שזכה בתואר דוקטור על... יצירה אמנותית: והוא גם האמן הישראלי הראשון שהוזמן להשתתף בתערוכה השנתית הבינלאומית במוזיאון הזכוכית של ניו יורק, "קורנינג מוזיאום", הנחשבת לאחת היוקרתיות בעולם באמנות הויטראז'.

"חלום יעקב", הויטראז' שיציג ד"ר שאלתיאל בתערוכה יוקרתית

רבות מעבודותיו של ד"ר שאלתיאל, נשוי לציירת־משוררת אורה שאלתיאל, מעטרות קירות של מוסדות ובתי מלון. לאחרונה השלים עבודת־ענק ב"דן פנורמה" חיפה. הוא מרצה בפקולטה לאמנות באוניברסיטת חיפה. לפני שלש שנים הכין את הדוקטורט באוניברסיטת פאריס. הריקן הציע כי יכין לצורך הדוקטורט מספר עבודות בתחום הויטראז'. לאחר עבודה מאומצת, הכין שורת יצירות ענק ואותן הוא ניתח בתיזה שכתב – 1,000 עמודים. העבודות זיכוהו לא רק בדוקטורט, אלא גם בהזמנה להציגן בתערוכה "3,000 שנות תנ"ך", שהיתה בפאריס.

ועכשיו יציג בקורנינג־מוזיאום, כאמן ישראלי ראשון המשתתף בתערוכת הויטראז'ים הנערכת שם מדי שנה. 433 אמני ויטראז' מכל העולם הציגו עבודות והוא נימנה עם 42 שזכו. שם העבודה "חלום יעקב" והאמן מסביר: "בניתי אותה כתבליט. האור משתקף בזכוכיות הצבעוניות במכפלים וכך הגוונים משתנים עם כל שינוי קל בקרינת האור. אמרו לי שבחרו אותה משום שמשרה אווירה מיסטית מיוחדת".

דוד זוהר

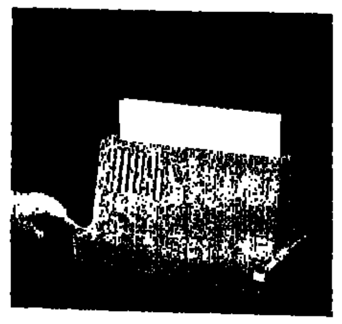

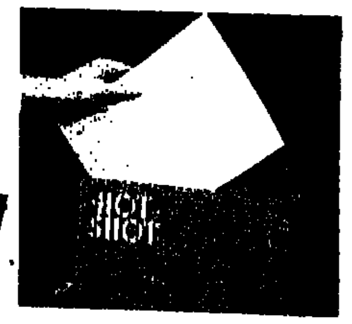

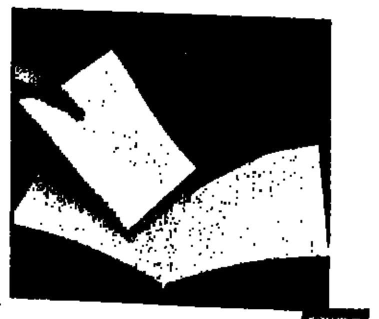

הסתכל בכרכו, לא רק במה שיש בתוכו

ניירת

כָּרוך כמו ידיך

סטודנט באוניברסיטה יידע להעריך מוצר כזה בצורה מדוייקת. הגשת עבודה מודפסת וכרוכה היטב, שווה אצל המרצה הממוצע לתוספת 5 נקודות לכל הפחות, בציון הסופי. החיים עצמם אינם שונים מפולקלור הקמפוסים, והגשת ניירות מסוררים מעלה את ערך התוכן. או במקום מנקב־סרבן שמגיע רק עד מחצית הדרך, והמותיר את הנייר עם חריצים קלושים לצידו, הנה רעיון נחמד: מכשיר שכורך את הדפים בתוך תיק קרטון מיוחד, ומדביק את הכל בעזרת דבק וחימום.

חברת איזי־בינד הבריטית קוראת לזה "הוט־שוט". אתה מניח את הדפים בתוך כריכת הקרטון, תוחב הכל אל תוך החריץ המיועד, ומפעיל את המכשיר למספר שניות. זה הכל. המסמך יוצא מוכן וחגיגי. יש כמובן אחים גדולים להוט־שוט, המסוגלים לכרוך מספר גדול יותר של דפים, או אף מספר כריכות בו־זמנית, במיבחר גדלים וצבעים. היבואנים, חברת "קרטו", מבטיחים כי מי שיזמינו כריכות בכמות גדולה, יקבלו אותן עם שם החברה מורפס עליהן.

טל שחף

קליק

"צוללת צהובה" מצלמת

כשהיא מבתרת ברפּוּת ובאיטיות את המים, היא מזכירה במידה רבה את האנטרפרייז מ"מסע בין כוכבים". תרה אחר מקומות בהם רגל אדם לא דרכה. גם "צוללת הויראו" של "סוני" תרה במקום שרגל אדם לא דרכה. לא בדיוק צוללת, אבל צהובה. מיכל מתוחכם למצלמת וידאו 8 מ"מ ניידת. משקלה הנמוך וגודלה הנוח מאפשרים לשאת אותה לכל מקום בתיק קטן. גם כשמתעקשים לצלם מתחת למים, לא צריכות להתעורר בעיות כלשהן, היא אפקטיווית עד עומק 140 רגל (כ־36 מ'). ניתן להרכיב עליה זוג זרקורים תת־מימיים ויש גם מקום אטום למים מיועד למיקרופון אשר יקליט את רחשי עולם הדממה.

עמיר חדד

חן המקום

■ הקסטל ■ אתר הקרבות הידוע מתקופת מלחמת השחרור שנכבש ע"י פורצי הדרך לירושלים, משמש היום אתר פופולרי לביקורים ולטקסים. קק"ל הכשירה שבילי סיור והתקינה שילוט. ניתן לצפות משם על נוף מרהיב, לרבות השכונות המערביות של ירושלים ויער ירושלים. אם שעתך פנויה ורצונך להגיע לירושלים לארדווקא בדרך הראשית, פנה בגשר הראל אל הקסטל ומשם אל הסטף ושכונת עין כרם. תוכל ליהנות מנוף ירוק של חורשות, טראסות חקלאיות ומיבנים מעניינים. צילם: יצחק אלהרר

אבי גורן

נערי החוף

מאיה דאובר, 14, אלופת הארץ בגלישה, עוברת את זה כמעט בכל בוקר בדרכה לתיכון רופין. עד כביש החוף הגעגועים עדיין אינם מוחשיים, מתנגנים בתת־ההכרה, בטורים נמוכים. אבל כשהיא רואה מרחוק קצה ים כחול – הבאלאנס מתחיל להתערער. "הקטע הקשה הוא כשמגיעים לגשר שמעל נחל אלכסנדר. פתאום מתגלה לי הים", אומרת מאיה. "אני רואה שיש גלים ואני יודעת שהלך לי היום בביה"ס".

מאיה מגיעה אמנם לבית־הספר, אבל הראש טובל בגלים. אחרי־הצהרים, כשתגיע הביתה, תתפוס את הגלשן ותחצה איתו בריצה כמה מאות מטרים, מביתה במכמורת – לחוף. רק אז תרגיש שלווה. "כשיש ים טוב, עם גלים גבוהים, אני לא יכולה לחשוב על שום דבר אחר".

השגעון תופס את כולם. דני דאובר: "כשהיתה אליפות הארץ בחיפה, מה עשה האבא הפסיכי של מאיה? כדי לדעת אם יש גלים בחוף, צלצלתי למשטרת חיפה וביקשתי מהיומנאית שתברר עם אחד הסיורים הקרובים לחוף. רק אחרי שוידאתי שהים בסדר, יצאנו לחיפה". משפחת דאובר היא רק דוגמה אחת. אפילו לא קיצונית בהתמכרות לגלישת גלים.

בארה"ב קראו להם נערי החוף. היתה אפילו להקת רוק מצליחה, "נערי החוף", ששיגעה את העולם כשהלוגו שלה היה: ים, אהבה ורוקנרול. בארץ לקח כמה שנים טובות עד שהגלישה הגיעה מהחוף המערבי של הרור סם: היום כבר אפשר לראות בכל חוף בארץ מאות בני נוער שוכבים על הגלשן, מחכים בקוצר רוח לגל שיבוא. לתפוס אותו.

בשנות השישים היו בחוף פרישמן אולי חמישה גולשים. נראו כמטורפים. זה לא מסוכן לעמוד ככה על לוח פיברגלס, באמצע הים? מילא בקיץ, אבל בחורף? תרארתראו, קומץ מופרעים בתוך הים, מתעקשים לצוד גלים. היום חופי הרחצה עמוסים גולשים. מדברים על עשרת אלפים. מאניה.

אחד מראשוני הגולשים היה טופסי. גורו בחוגי הגלישה בארץ. טופסי כבר לא ילד. עבר את מחסום גיל השבעים, ועדיין מדי יום עולה בשקט על הגלשן ויוצא אל המרחב. כולם נותנים לו כבוד. אף אחד לא יפריע לו לתפוס גל. איזור גלישה, כמו איזור מחיה, הוא תחום שאין לחצות את גבולותיו. נקלעת לחוף שבו אין לך יחוס והכרה? סביר להניח שלא יתנו לך לגלוש. אין חוק כתוב, אבל חוק רטוב חזק יותר. לפחות בים. הקיצוניים בשורת הגולשים יקפידו שלא תטריד. זה מתחיל בהערה צינית, ואם לא הבנת את הרמז, יבואו קללות ואף איום ברור. בסוף, יוציאו אותך בכח. הקיצוניים הם הצעירים שבחבורה. אנתרופולוגיה של ים.

אביעד ששון (סוסו), הגיע לגלישה בגיל 13. "הייתי משועמם, לא ידעתי מה לעשות עם עצמי. כולם היו עסוקים בהכנות להצגת הסיום של כיתה ח'. הייתי יורד לי לחוף מדי פעם. ראיתי כמה חבר'ה שגלשו בחוף פרישמן ונדלקתי. היום אני בן 27, נשוי ואב לילדה. לא עזב את העניין, פרט להפסקה, בגלל הצבא. הייתי על הגלשן כשנשמעה האזעקה של מלחמת יום־הכיפורים".

פעם היה לגלישה קסם מיוחד. ירד לים וחבר'ה צעירים רדפו אחריו, מבקשים שיתן להם לשאת את הגלשן. עניין של כבוד. נערות הסתכלו עליו בהערצה גלויה. לחבורת הגולשים היה או מעמד חזק בתל־אביב. כשהגיעו למסיבה החלה התלחשות: "הגולשים הגיעו, הגולשים הגיעו". ואם הגולשים הגיעו סימן שהמסיבה שייכת לחוג הסילון של הנוער התל־אביבי.

בשביל סוסו ושאר השרופים על העניין, הגלישה היא הרבה יותר מענף ספורט. כמו התמכרות לסם – ונא לא לגחך. מהסם הזה אי־אפשר להיגמל. זה אורח־חיים בעל קווים קבועים. למתבונן מהצד קשה לפענח. המכורים מאזינים לתחזית מזג האויר של אייבי נתן, יודעים לפני כולם אם תהיה מזרחית, או צפון־מערבית. יש לכסיקון מיוחד. יש כאלה שקמים בארבע בבוקר ויורדים בריצה לים. לפעמים אפילו לנים על החוף. סוסו זוכר, איך בוופש הגדול ישב עם חבריו מדי לילה על החוף, עשו קומזיצים, מתעסקים עם הגרופיות ונכנסים לגלוש. כמו ה"ביץ'־בויז" המקוריים.

"תמיד היו סביבנו חתיכות. בשבילן, זו היתה אטרקציה, להיות עם הגולשים, חיינו שזופים, עם שיער שהשמש הבהירה. בשבתות, כשירדנו לים, הבנות כבר חיכו לנו. בלילה, כשטופסי לא היה, היינו

המשך בעמוד הבא

מילונ'ים עברי־עברי

ים נטל – הגלים ירדו, אין מה לבוא לים.

ים פלאטה – ים שטוח, שום גל.

ים קלאסי – ים גלי, עוזבים את ביה"ס והולכים לגלוש.

פוזל – הכוונה לגלים עגולים, חלקים ויפים. סערה רחוקה שולחת גלים טובים, מזג האויר יפה. זה גם ביטוי לתאור החלק העליון של חזה אשה.

ג'אנק וייב – גלים שאפשר לגלוש איתם, אבל בלי כיף.

טרק – כשהים מלא אצות קטנות, סגולות וירוקות, שממלאות את המכנסיים ומגרדות כל הזמן.

אוף שור – רוח מזרחית, באה מהיבשה בשעות הבוקר המוקדמות, גורמת לגלים להיות גבוהים וחלקים. התענוג של הגולשים.

ציגור – גל מעוגל שעוטף את הגולש.

מכבסה/בלנדר – גל שמרסק לקרקע. מנער וטוחן את הגולש כמצ'ירדקה.

ע ל י ־ ג ל

נערי החוף

המשך מהעמוד הקודם

'מרימים' את המפתחות שלו, להיכנס עם הבנות. היו בנות קבועות, שבאו לראות אותנו, כמו בוקר טוב. אחרי שמילאנו את החובה' העפנו אותן. למי עוד היה ראש בשביל זה כשיורדים למים".

זה טירוף טהור. אין כזה דבר "להתאמן". כשיש תחרות משקיעים הרבה בהכנות מסביב, אבל להתאמן בגלישת גלים? לא קיים. גם הכסף שגולש חוסך מיועד רק למטרת הגלישה. סוסו: "נסעתי לצרפת לעבוד בבציר, כי יש שם חופים טובים. כל מה שהרווחתי הלך לקניית גלשן וביגוד מתאים. בצבא, בצנחנים, הייתי בדכאון שנה שלמה, כי לא גלשתי. לא תיפקדתי. מרוב דכאון מכרתי את הגלשן".

שמעון דוייב, 25, חברו של סוסו (השניים הקימו את ארגון הגלישה בישראל), זוכר איך נלחם עם עצמו בתקופת הצבא. "חזרתי הרוג מהצבא, כל השרירים תפוסים. אבל ידעתי שאני חייב לגלוש בכל שבת שאני בבית". במסעות המפרכים בצבא, שמעון היה מפנטז שרואה גלים במדבר. "חברים חשבו שצריך לאשפז אותי... בתחילת שנות ה־70 ראיתי את סוסו גולש בחוף הילטון. זה נראה לי כמו חלום. בתיכון עירוני ה' לא יכלו להבין, איך זה שיש אצלם גולש. עשינו אז דברים, שהיום אני מת מצחוק כשאני נזכר בהם. בחורף נכנסנו למים עם סוודרים. ורצנו מהמים הקפואים הישר למלון דן ונצמדנו לאיוורור המכבסה, לחום שנפלט. אנשים חשבו שחסר לנו בורג".

כל בוקר, לפני שהלך לביה"ס, ירד לים באופניו. אם היה ים גלי, לא חשב לרגע ללכת לבי"ס. "כמו נרקומן שרץ למנת הסם שלו. בחינת הבגרות בתנ"ך נמשכה שלוש שנים, כי ביום הבחינה לא תיפקדתי. אחר־כך עברנו לתיכון רון ולמנהל, עמוס ערד, היתה חסקה בים. כל בוקר שאלנו אותו: 'תגיד, עמוס, איך הגלים היום'. השיב 'כלום, ים חלק' וידענו שלא רוצה שנבריז מהלימודים. ואנו, זרקנו את התיקים מהחלון ותוך חצי שעה היינו בים עם הגלשנים. הכל היה חובבני. הליש' (הרצועה לקשירת הגלשן לרגל) היה חבל. הרגל יצאה מהמקום בכל פעם שנפלנו מהגלשן. אני לא מבין איך גלשנו עם דבר כזה". שמעון היה אלוף הארץ ב־'84.

מיכל היין, 19, מראשל"צ, היא אחת הבנות המעטות בגלישת גלים בארץ. במחצית האליפויות לנשים שנערכו בארץ עד כה, השתתפו רק מאיה ומיכל. מיכל: "אני לא יכולה לדמיין שיהיה לי חבר שלא עוסק בגלישה. יצאתי פעם עם אחד כזה. עשה לי את המוות. כשירדתי לחוף בשישי בלילה, כדי לקום למחרת בחמש בבוקר ולרוץ ישר למים, סרב לישון איתי על החוף". לאמה של מיכל, שרי היין, אין בעיות עם האהבה של בתה. "תמיד אמרתי למנהל שלה בתיכון: 'אני מעדיפה ילדה בריאה שיש משהו, שהוא שלה באמת, על פני עשיריות בתעודה'. את עגנון היא לא תזכור, אז שיהיו לה לפחות חוויות יפות לזכור מהגיל הזה".

היום הגלישה היא דבר מקצועני. הכסף כבר עוטף את הענף. שמעון וסוסו גייסו תומכים לאליפות הארץ שהיתה החודש. אופנת "גזוז" ורשת "בורגר ראנץ'" נתנו חסות ומקווים שההשקעה תעניק למוצר שלהם תדמית רעננה, צעירה. בשביל תדמית צריך לשלם והם מוכנים להשקיע. מדברים על משהו בסביבות 10,000 שקל. "גזוז" התחייבה גם להלביש את כל גולשי האליפות. שמעון ואביער מקווים שבקרוב גולשים ידביקו על הגלשן סטיקרים, פרסומת לחברות שונות, בתמורה שתשלשל לכיסם. בעולם מדובר בסכומים הרבה יותר גבוהים. בתחרות מקצוענית בדרגה 'A' הסתכמו הפרסים ב־33 אלף דולר; ב'דאבל A' סך הפרסים 66 אלף דולר וב'טריפל A', הדרגה הגבוהה ביותר בתחרויות הגלישה המקצוענית – 100 אלף דולר.

תום קארן, אלוף העולם בגלישת גלים, מרויח עד 300 אלף

המשך בעמוד 14

מיכל היין מחבקת את אהבת חייה. החבר סרב לישון על החוף

מה הם אומרים על גלישת־גלים

מל מקמנוס, מהנדס

בן 41, נשוי ואב למאיה, 4. מאיה, מהשורש מים. התחיל לגלוש בגיל 15 בקורנוול, בריטניה, בתחילת שנות ה־60. התלבט על הליכה ללימודי הנדסה. לוותר על הגלים? ויתר, אבל הראש נשאר בים. היום הוא מהנדס ב"מקורות", בקיץ יוצא כל בוקר ב־4.30 לים. "זה כמו סם. אבל סם טבעי, לכל החיים. לא אוותר עליו. אחרי העבודה, בשתיים וחצי, אני שוב גולש, עד שמונה בערב". גם ברחוב לובש מכנסי גלישה וחולצת טריקו של גולשים. וסניקרס. החברים בעבודה מפרגנים. הוא קורא בשקיקה כל חוברת, מכיר כל חוף בעולם, מהחוברות ומסרטוני הווידיאו שלו. "בשבילי, אלופי העולם הם אלילים, כמו כוכבי הרוק בשביל הנוער. כאשר שון תומפסון, אלוף העולם בשנות ה־70, ביקר בארץ, זה היה נחת המשיח. הקיפו אותו ונגעו בו כאילו היה קדוש".

אילי גורליצקי, שחקן

זוכר את הגלישות עם חיים טופול. "יום לפני שהציעו לו את 'כנר על הגג' בלונדון, אמר לי תוך כדי גלישה 'אפילו יציעו לי את התפקיד הכי גדול בחיים, אני לא עוזב את הגלישה'. למחרת נסע ללונדון ועזב את הגלישה. בגד בים", פוסק גורליצקי, שהיה מראשוני הגולשים בארץ, מ־'64. "בבוקר יצאתי לגלוש, משם הלכתי לחזרות, בצהריים שוב לים, עד הערב. ב־'68 צילמו אותי לתוכנית הטלוויזיה 'במזל כוכב'. התנאי שלי היה שיצלמו אותי גולש. הסכימו. ראו אותי גולש 3 דקות, עושה שגעון של ביצועים. מתי כספי ואהוד מנור כתבו לכבוד הקטע שיר, 'אני על הגל'".

נסע בכל העולם, גלש באמריקה, בספרד, בקליפורניה. "בהוואי לא הייתי. יש שם גלים־צינורות ואני כבר עברתי את השלושים. בעיני הגולשים אני בוגר, כי כבר תקופה ארוכה לא גלשתי. אני גולש היום על גלשן רוח וזה כמו לחצות את קווי האויב". הוא זוכר איך יום אחד גלש בחורף ומאות אנשים ישבו על הברזלים בפרישמן ואמרו אחד לשני שאילי גורליצקי השתגע. חברים חשבו שהתפוצץ לי בורג בראש. ריכלו עלי, לי בלילות, אחרי ההצגות, הלכתי לים לבדוק כיוון הרוח, אם יש צפון־מערבית, או סערה. ביולי ידענו שיש סתף מהנילוס. אתה יודע על הים הכל. 'טופסי' הכניס לגו את הנושא גם מבחינה פילוסופית. אני מקווה שבגילו אני עדיין אהיה על גלשן, אפילו שאני עכשיו על תקן עריק".

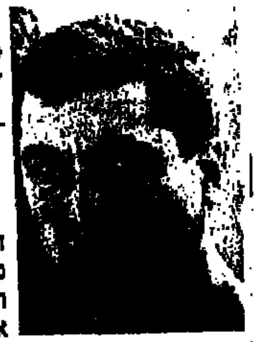

שלומי ברכה, גיטריסט, "משינה"

בן 25, גולש מגיל 13. "היינו קומץ קטן. זה היה אוונגרדי. היה צריך הרבה אומץ להיכנס לים. כל החיים היו ים. פעם זה היה תחביב, היום זה כבר מקצוע. בחו"ל זה ביזנס. אז נסעתי לחופים שקטים, למצוא גלים ומקומות שאף אחד לא גילה. הכיף בגלישה הוא שאתה עובר לעולם אחר. משתחרר מכבלי העיר, מכל הכלאגן. אתה במדבר של ים. כמו בשיר מהאלבום החדש שלנו: 'אי בלב מדבר של ים'. הכיף זה לנצל את הכח הטבעי שבגל. זה גם מאד בריא". שלומי עבד בזמנו במפעל לייצור גלשנים והיה מכוסה כולו שביבי פיברגלס. את הסקיצה ללהיט הראשון של "משינה", "אופטיקאי מדופלם", כתב במפעל. "היום אני גולש פחות כי המוסיקה באה לפני. הייתי חייב לוותר על משהו והלהקה חשובה לי מהגלישה", הוא אומר.

ע ל י ־ ג ל

שמעון דוייב (חולצה ורודה) ו"סוסו" אביעד שטן. באו, ראו, נדלקו. בין האבות המייסדים של גלישת הגלים בחופי ארצנו

נערי החוף

המשך מעמוד 12

צילום: בני גלזור

אופני בי.אם.אקס, או אופנוע קרוס, משהו קטן, 50 סמ"ק. סטייל.

הגולשים בארץ לא יכולים להתעדכן במה שנעשה בעולם. ממורמרים על הטלוויזיה שלנו ומסתפקים בחוברות גלישה וקסטות וידיאו. כך כולם מכירים את הביצועים והמבצעים. גולשים מפורסמים הם על תקן אלילים. כמו כוכבי רוק, עם כל הטקס: חתימות, פוסטרים, רצון לגעת. מאות חתומים על חוברות הגלישה הפופולאריות "סרפר" ו"סרפינג". מכירים כל חוף שמצולם שם. לא מכבר היתה כתבה ב"סרפינג" על ישראל. 8 עמודי צבע בכותרת: "גלישה בארצו של המלך שלמה".

סרט הקולנוע "יום רביעי הגדול" מונח במקום כבוד בפנתיאון עולם הגלישה. בגלל חופי הוואי, מכה של הגולשים. דוייב: "עבדתי במפעל ליצור גלשנים בארץ וחסכתי כל גרוש. באליפות ישראל זכיתי גם ב־700 דולר ואופנוע. מכרתי את האופנוע. טסתי להוואי. זה כמו חלום. כל היום אתה על הים. כל כך קינאתי בחבר'ה שגרים שם. ים, מריחואנה ובחורות. אין חיים טובים יותר".

היום, בשלב הצרות הטובות, שמעון וסוסו גאים שאין כמעט שום חוף בארץ הזאת, שהגולשים טרם הגיעו אליו. "אף אחד לא אוהב לגלוש לבד, אבל כשזה כבר מפוצץ, לא נעים ולא בטוח לגלוש. פעם היו רק 30 משוגעים בארץ, היום יש אלפים. כל ילד מבקש מההורים גלשן. משנה לשנה עולה מספר הגולשים בצורה היסטרית. אי־אפשר לזוז". גם ראשי ערים החלו להתעניין בגימיק שנקרא גלישה. "מהרגע הראשון, החבר'ה האלה עשו עלי רושם טוב מאד", אומר שמוליק לוי, מזכיר עירית ת"א. "הסכמתי לסייע להם כספית בארגון אליפות הארץ. בעיר חוף גדולה כמו תל־אביב, יש מקום להפוך את ספורט הגלישה למשהו עממי יותר. אני מקווה שנקים בחוף הילטון אכסניית קבע לספורט זה, בחסות העיריה".

על פציעות לא מרחיבים את הדיבור. אף אחד עוד לא נהרג מגלישה בארץ, אבל מישהו כבר איבד עין. בחו"ל נהרגו גולשים כטביעה או כהתרסקות על אלמוגים. שמעון נזכר בל"ג בעומר 'השחור': "זה היה ב־78'. לקחתי את הגלשן ונכנסתי למים. בא גל של שלושה מטרים והוריד אותי לחול הקרקעית, לדקה שלמה. בקושי גררתי את עצמי החוצה. נשכבתי על החול רבע שעה בשביל להירגע". אבל אחרי־הצהריים שוב היה על גלשן, מחכה לגל שלו.

"אני לא חושב שאנחנו מטורפים", אומר סוסו. "כדי להיות גולש אתה חייב להיות פיקח, זריז, בעל כושר הישרדות והרבה קאורדינציה. יש רגעי פחד, מי שלא פוחד זה הסוף שלו. יש כיף בפחד הזה. פעם חטפתי גלשן כאף והיה לי שבר פתוח. ההורים אמרו שיום אחד אמות בים. מבחינתי, אם מות, אז רק בים".

מאיה דאובר. אלופת הארץ. הראש שלה כל הזמן בים

"ורונט". סטייל. כמעט לכל גולש יש גם סקייט־בורד ולפעמים דולר בשנה. הוא מתנוסס על שערי מגזינים מכובדים בעולם, בסוף יולי קיבל כתבת שער ב"רולינג סטון". זה לא טניס, אבל לא נשארים רעבים. אחת הידידות של שמעון, אליסה שורטסטין מארה"ב, מהגולשות הטובות בעולם, זכתה באחרונה בכרטיס טיסה מחברת תעופה אמריקנית, לאחר שצברה 100 אלף מייל בטיסות סביב העולם.

אורח־חיים בתוגי הגלישה זה גם לבוש. הגולשים נועלים סניקרס, לובשים מכנסי גלישה רחבים, עד הברכיים, חולצות טריקו, מעוטרות בחדפסים של גלישה. משקפי השמש הם רק מסוג

אבי מור גנשטרן
עמי כבדי ■

הכן עצמך לגלישה

מדריך כספי מהיר להורה: כמה עולה ילד גולש.
נעלי סניקרס: 50 ש"ח.
עדיף מקשקש ופראי.
מכנסי גלישה: 40–50 ש"ח.
תוצרת חוץ: 80 ש"ח.
חליפת גלישה (לחורף): 260 ש"ח.
תוצרת חוץ: 320 ש"ח.
ליש (גומי שקושר את הרגל לגלשן): 50 ש"ח.
גלשן: 560 ש"ח.
תוצרת חוץ: 720 ש"ח.
אסטרודק (חומר שנמרח על הגלשן למניעת החלקה): 40 ש"ח.
משקפי שמש "ורונט": 160 ש"ח.
בסך הכל עולה כל ילד גולש 1,340 ש"ח. מחיר הסטייל.

הטיסה הזולה ביותר ת"א־אילת־ת"א

~~182~~ ש"ח
99* ש"ח בלבד

* המחיר במבצע לטיסות מיוחדות מת"א לאילת בימים א'־ד' אחה"צ, מאילת לת"א בימים ב'־ו' בבוקר. המחיר הרגיל לפי לוח הטיסות היום־יומיות (ת"א־אילת־ת"א) 149 ש"ח הלבד.

169 סיור יום אחד באילת
ש"ח בלבד (כולל טיסת הלוך־ושוב) לישראלים בלבד

לקבלת פרטים והזמנות: ת"א — בן יהודה 228, 03־442297,452735
ואצל סוכן הנסיעות שלך.

שחף

טוס שחף לאילת
חסוך כסף וזמן

כפוף לתקנות טיסות שכר פנים ארציות. המפעיל: שחף צ'רטר (1986) בע"מ ר.מ.ת.א. 109 המוביל: שחף נתיבי אויר בע"מ. הטיסות אושרו ע"י מינהל התעופה האזרחית אישור מספר 1/1/4/87.

עדי
אביזרי אופנה

כפר גלעדי 37, ת"א
825698

משקפיים - חגורות - עגילים
מחרוזות - כובעים - תיקים
מתנות - גרביים - צעיפים

רשת ... דוויץ'

שמחים
ל ה ו ד י ע
לציבור על
סניפנו החדשים

* תל־אביב: בן יהודה 66.
* נתניה: ככר העצמאות 5.
* רחובות: הרצל 191.

אנו מודים לכל המברכים, הספקים, הלקוחות והידידים. ומבטיחים לכולם לשמור על הקו המאפיין שהביאנו עד הלום!!!

שאר חברי הרשת שמחים לברך:
* אבן־גבירול 22, תל־אביב
* אבן־גבירול 65, תל־אביב
* דיזנגוף 89, תל־אביב
* אלנבי 113, תל־אביב
* רוטשילד 33, ראשל"צ

לרשת סניור סנדוויץ
זר ברכות
זילבר
ייצור נקניק ומוצרי בשר משובחים
04־662442
60 שנות מוניטין

לרשת סניור סנדוויץ
מיטב הברכות
לרגל פתיחת הסניפים החדשים
תלמידה – ייצור ריבת חלב וכל סוגי המאפה
רח' חפץ חיים 10 תל־אביב 03־219948

לסניור סנדוויץ
ברכות להצלחה בהמשך דרכך
לארו יצרני קפה
נוסבאום 26 אזור תעשיה בת־ים
03־5516383

לרשת סניור סנדוויץ
מיטב הברכות ואיחולי הצלחה
לפתיחת סניפכם החדשים
טרה יגאל אלון 116 תל־אביב
03־261286 ־5613026

לרשת סניור סנדוויץ
זר ברכות
ובתקווה להמשך שיתוף הפעולה
מאפית ודש (1976)
רמת השרון 03־471322

לסניור סנדוויץ
עלו והצליחו
מוצרי בשר ונקניק

מצטרפים לברכות עורכי המדור – פגוט פרסומאים 03־294239

هكذا من الأصول

שלום קורסובר: "זו החוויה הגדולה בחיי"

קובי פיין: "אמא היתה המומה שאני בגבול"

דניאל סובי: "מוכן לחזור על התרגיל הזה"

שמש כבר מזמן ירדה אל מאחורי רכס רמת יששכר. במוצב שליד אפיק הירדן עדיין שרר חום כבד, משהו כמו 40 מעלות. קבוצת החיילים, מילואימניקים כולם, הצטופפו בפינה מוצלת ליד עמדת התצפית – משם אפשר להציץ, במשקפות הענקיות, אל הביקעה הפוריה. האזינו להוראות מפי מפקד המוצב, לגבי מסלול הסיור האחרון בערב, סדר התנועה ונוהלי הטישטוש והדיווח לבסיס. ההוראות ניתנו בעברית. שיחות־החולין בין חלק נכבר מאנשי הקבוצה התנהלו בספרדית מתגלגלת.

שלום קורסובר, 19, ודניאל סובי, 20, שניהם ממונטווידיאו, אורוגוואי, שייכים לקבוצה של 14 צעירים מחו"ל, חניכי תנועת "בני עקיבא" בארץ מוצאם. הגיעו לישראל לפני כחצי־שנה, לשנת לימודים בישיבות, בקרית ארבע, כפר עציון ומושב כרמל, בהרי חברון. הלימודים משולבים בשירות במוצבי צה"ל בביקעת הירדן, בהתנדבות.

את החום הכבד, היובש, האבק הניתלה בשערות והלילות הארוכים בשמירה במוצב, הם פוטרים, כאילו אין בכך כלום. דווקא תקופת האימונים – "טירונות" בת שבועיים במסגרת צבאית נוקשה, שקדמה לשמירה במוצב – היתה קשה עבורם הרבה יותר. והפיצוי על כל הקשיים: העבודה במוצב, בצוותא עם חיילי צה"ל הישראלים המתגלים כחמים וידידותיים מאד, עם השתתפות

שומר ישראל

בשמירות ובתצפיות והחוויות שעוברים יחד במוצב. "בשבילי זו החוויה של החיים שלי עד כה", אומר שלום קורסובר. "כל החודשים שאני בארץ זה משהו מיוחד, מעשיר. אבל הימים האלה במוצב, עם החבר'ה, לא יישכחו. אף פעם בחיי באורוגוואי לא חלמתי שאזכה אי־פעם להיות חייל בצה"ל..."

מצטרף לתחושה זו חברם, שהיה איתם במוצב שבביקעה, קובי פיין, 18, ממלבורן שבאוסטרליה, הלומד בישיבת כפר עציון. קובי אומר שחווית השירות בצה"ל עושה לתודעתו הציונית יותר מכל השכנוע של המדריכים בתנועה ומשאר ההתנסויות בארץ. זה מה שעשוי לשכנע אותו לשוב הנה ולהשתקע, אחרי שישלים בחו"ל את לימודיו הגבוהים. "אמא שלי ידעה שאנחנו נוסעים לישראל ללמוד ולעשות גרנ"ע. היא פטרה זאת בסלחנות: גרנ"ע זה מישחק ילדים, סכנה. לפני כמה ימים טילפנתי אליה למלבורן וסיפרתי לה על השמירה במוצב, מול הירדנים. בהתחלה נאלמה דום. אחר־כך נרגעה. היא יודעת שהגבול הירדני הוא הכי שקט שיש כאן...", מספר קובי פיין.

מפעל "שומר ישראל", שנמשך כבר כשבע שנים בגילגולים שונים, אינו בדיוק "לעשות גרנ"ע". ה"אבא" של התוכנית, רס"ן

המתנדבים מ"שומר ישראל" שומעים על ציונות בחווה של מאיר הר־ציון, מפי אשתו, רותי

מה חסר להם באורוגוואי ובאוסטרליה? חסר להם להיקרע באימונים ולשמור בהתנדבות במוצבים בישראל. בלי להיות מתויילים, צעירים דתיים מחו"ל שבאו לשנת לימודים בישיבה, נותנים כתף לצה"ל. אולי בסוף גם יעלו לארץ.

תצלומים: צבי פישמן

(מיל.) מאיר אינדור מירושלים, התחיל לרקום את הרעיון לאחר מלחמת יום הכיפורים. "כמי ששרת כקצין במלחמה זו, ידעתי עד כמה אנו חסרים כוח אדם לתפקידים שונים, בעיקר במוצבים ובישובי הספר. בגולן, לדוגמה, אלה עמדות בקו החזית. חיפשתי דרכים לרתום את הרצון הטוב והנכונות להתנדבות של המוני בני־נוער יהודים בגולה. התוכנית החלה לובשת צורה מגובשת לפני מלחמת לבנון. כבר היה נסיון לארגן קבוצות מתנדבים כאלה ולהעבירם קורסים קצרים של "טירונות", לרבות הפעלת נשק, אימוני שדה, טיפוח כושר־חיילי והכרה בסיסית של מסגרת השירות בצה"ל".

כשהחל מבצע של"ג, יצאו אינדור וכמה מחבריו לארצות הברית ובתוך שבועיים גייסו שם כ־700 בני־נוער למסגרת שנקראת "חיל השלום היהודי". הקבוצה הוטסה לארץ והצטרפה ברובה, למתיישבים ברמת הגולן, שהחלו אז חוזרים לישוביהם ומשקמים אותם מנזקי המלחמה עם הסורים. מאיר אינדור אומר כי התנועה מקיפה עכשיו כ־2,000 בני־נוער מקהילות יהודיות באמריקה הצפונית והדרומית, מאוסטרליה וממערב אירופה. רובם מגיעים למסגרת של שנה, ביוזמת תנועות הנוער החלוציות בארצותיהם, שבה משלבים לימודים עם הכרת הארץ, השפה העברית ולימודי יהדות ותורה בישיבות. הצעירים שמקבלים כאן אימון צבאי, לובשים מדי צה"ל ועוסקים בהתנדבות בתפקידי שמירה וסיורים במוצבים. הם אינם מתויילים, כדי שלא להפר את תקנות האזרחות של מדינותיהם.

בנוסף להם, כמה אלפי צעירות וצעירים, ביניהם חילוניים, מסורתיים ודתיים, עבדו או עובדים בחקלאות ובביצורים, בישובי ספר. אינדור חש סיפוק מזה שבאחרונה מגיעים "בינתיים טיפין־טיפין", גם יוצאי ישיבות חרדיות וזו פריצת דרך, כי בחו"ל רבים חושבים שבצה"ל אין אפשרות לשרת ולשמור מיצוות. אשר לשני הצעירים מאורוגוואי, הם שוהים בארץ במושב כרמל, בדרום הר חברון. לאחר שירותם במוצב בביקעת הירדן, ייצאו לשלושה חודשים ללימודים ב"מכון חוקיהו" בירושלים. בתחילת 1988, לאחר שישתתפו כאן גם בוועידה העולמית של חניכי "בני עקיבא", ישובו לאורגוואי. בקבוצה של חברם מאוסטרליה, הלומד בישיבת כפר עציון, יש גם נוער מדרום אפריקה, 31 בנות ובנים, דוברי אנגלית.

לפני כחודש, בבוקר יום ראשון, כינסו את כולם באכסדרה של מלון "הילטון" בירושלים. "כנראה שרצו שנתחיל באולם ממוזג, ולא נתפוס שנצטרך לחיות בחום של ביקעת הירדן", צוחק קובי. למחנה האימונים, בו עשו שבועיים "טירונות", הגיעו 42 מתנדבים. האימונים שנערכו בבסיס במרכז הארץ, התנהלו במסגרת צבאית מלאה: מגורים באוהלים עם משמעת ורס"ר, מסדרי־בוקר ושמירות בלילה. אימוני הנשק כללו הכרת ה"עוזי" ה"אם־16" וה"גליל", ירי במיטווחים. בשבוע השני התקיימו הסיורים בשטח, אימוני שראות והקשה ביותר – שני "מסעי אלונקות".

"זה היה נורא קשה לנו. המסלול היה 'רק' שישה־שבעה קילומטרים, אבל כל הזמן רצנו, על גבעות, על סלעים...", נזכר קובי פיין. כבר בשלב זה החלו הנשירות. היו כאלה שלא עמדו במיבחן הגופני, או שגילו בעצמם חוליים שונים ועזבו. בתום תקופת הטירונות יצאו לשבוע שמירה במוצבי צה"ל. מ־42 שהתכנסו ב"הילטון", למוצבים בביקעה הגיעו 14.

קובי מדגיש שאף על פי שרוב המילואימניקים שפגשו במוצבים היו מבוגרים מהם, נרקמו ביניהם יחסי חברות. הצעירים מחו"ל הרגישו כבר ביום הראשון כחלק מהחבר'ה. "להפתעתנו, מצאנו ביניהם מספר עולים יוצאי הארצות שלנו, שחיים בישראל זה שנים אחדות. אצלי במוצב גיליתי אפילו אוסטרלי אחר". בשעות הפנאי נסעו יחד לרחצה בבריכות של מעוז חיים, או אשדות יעקב. בערבים היו סרטים וטלוויזיה והרבה שעות של "שיחות־נפש", על הארמה התלית.

"עם הרבה בדיחות ישראליות. כשהיו בדיחות שהבנו, צחקנו...", רומז קובי פיין שעברית שפה קשה. שלום ודניאל מצאו במוצב כמה עולים מארגנטינה ומאורוגוואי. "שמחו למיפגש אתנו, לשיחה קולחת בספרדית. רצו גם לשמוע מה קורה בארץ מוצאם מאז שעזבו אותה", מספר שלום.

לפני שנפרדנו שאלתי את השלושה, אם אחרי הקשיים בטירונות ובשמירה במוצבים, היו מוכנים לחזור על "התרגיל": התשובה היתה "כן", במקהלה, וללא היסוס. אחד מקציני המילואים שהדריך אותם באימונים, גם בריצה על ג'בלאות, מסביר את זה כך: "הם מקבלים ציונות דרך הרגליים".

מאיר הראובני ■

חתנים ובכירים בענף הדפוס בישראל 1987

לדפוס חרד
לישראפוט
המקפל
ברגמן
מיידלר
צינקוגרפיה חרט
דפוס אלכסנדר
דפרון
דפוס אחוה בע"מ
ל.י. כהן
דפוס נכטיגל בע"מ
דפוס ציון בע"מ
דפוס אמנות — חיפה

ברכות לבביות

מאחלים:
ונטורה את שטרון
כל צוות העובדים
רחוב הנגב 8 תל־אביב טל. 370469

ל־13 גדולי הדפוס בישראל

דפוס חרד
ישראפוט
המקפל
ברגמן
מיידלר
צינקוגרפיה חרט
דפוס אלכסנדר
דפרון
דפוס אחוה בע"מ
ל.י. כהן
דפוס נכטיגל
דפוס ציון
דפוס אומנות חיפה

עלו והצליחו:
המשך עבודה פורה

מאור — ביקלים וציוד לענף הדפוס
מכתשים — תכשירים כימיים נגוב

דפוס אלכסנדר
חתן יובל מקצועות הדפוס בישראל

דפוס "אלכסנדר" פינרינג העוסק בדפוס 53 שנת מבצע כל סוגי הדפסות אופסט בלט ומסחריות.

כחבר וועד באירגון המדפיסים שעל יד מרכז בעלי המלאכה פעל רבות בוועדות שונות לקידום ענף הדפוס.
ב־23 ביולי בכנס ארצי של בתי הדפוס בישראל שנערך בבנייני האומה בירושלים חוענק לו תואר "חתן יובל מקצועות הדפוס בישראל".
כתובת: דרך סלמה 80 תל־אביב, טלפון: 822083

לדפוס אלכסנדר
ברכות ליובל
50 שנות
פעילות פוריה
יקב הגליל
יוסף גולד ובניו בע"מ־חיפה

לאבא וסבא היקר

איחולינו לקבלת התואר חתן הדפוס
הרבה בריאות והצלחה בהמשך הדרך
מאחלים **הילדים והנכדים**
נילי ומיכאל, שירלי איילת דנה, חדי ואבי ליטל מורן ועדי

לדפוס אלכסנדר
ברכות חמות
מאחל
משי סלע בע"מ
מפעלי סריגה
דרך סלמה 44, ת"א

לדפוס אלכסנדר
כה לחי
מאחל
צינקוגרפיה השרון בע"מ

לדפוס אלכסנדר
ברכות ליובל החמישים — המשך שגשוג ועליה
מאחלים:
קופולק (1949) בע"מ

לדפוס אלכסנדר
שפע ברכות
מאחלים:
יקב הגליל

משבצת
המשיכו באותו קו והקצב תוך שיתוף פעולה פורה

טכנוביט
עיבוד נתונים והוצאה לאור בשטת הדפוס
משבצת
מעבדה ללוחות אופסט בע"מ
03-333124 ,338786

לדפוס אלכסנדר
ברכות להמשך הדרך
תוך שיתוף פעולה פורה
מאחלים
חברת ד.ש.א. בע"מ
חברה לעבודות חשמל ותאורה בע"מ
כתובת: צלע 6 רמת־גן
טל. 03-794910

לדפוס אלכסנדר
ברכות להמשך הדרך
תוך שיתוף פעולה פורה
מאחל
דפוס נאה
כתובת: הנגב 8 תל־אביב
טל. 03-370358

לדפוס אלכסנדר
איתכם לאורך כל הדרך
מאחל
ש. א. רפפורט בע"מ
יצור פירזול לעבודות אלומיניום
ראשית חוכמה 10, ת"א, טל. 03-825661

לדפוס אלכסנדר
רוב נחת שיגשוג ויצירה
מאחל
ברוך בן אמוץ
ציוד לצביעה ותחזה
רח' הרצל 97, ת"א, טל. 821436

לדפוס אלכסנדר
ברכותינו הנאמנות
המשך מוצלח
מברך
בליויס זאב
פיתקית יזמ
מפעלי הדפסה בע"מ

לדפוס אלכסנדר
זר ברכות
להמשך פעילות פורה
מאחל
דפוס כחול לבן
רח' מסילים 16 קרית־אריה פ"ת
טל. 03-9232570

לדפוס אלכסנדר
ברכות והערכה לפועלכם הישגיכם
מאחלים
צעצועי פילון
יבוא ושיווק
טל. 841803, 888211

לדפוס אלקטרוניקה
כה לחי
מאחלים
מתלם אלקטרוניקה בע"מ
AKAI
המסגר 70, ת"א, טל. 03-330594

לדפוס אלכסנדר
ברכותינו הנאמנות
מאחלים
תעשיות וסחר גלר בע"מ
יצרני מימרות אושובי בשמורות
טל' 08-472142

מוגש ע"י ארטל בע"מ חוברות מיוחדות במעריב 03-664194

יהודה דורפצאון
פלסט — ישראפוט
קיר הדפוס

ליקיר הדפוס
יהודה דורפצאון
משכבר
והצוות

לישראפוט
מאחל
אריגוף בע"מ "דוד קסלר"
גלופות מגנזיום להטבעה בחום
בן אביגדור 20 ת"א, טל. 331103

לישראפוט
ש

לישראפוט
"אגא"

לישראפוט
מוצלח
מאחלים: נירפלקס בע"מ
רונאימר חברה לנייר בע"מ

לישראפוט
שוגרמן בע"מ
שיווק נייר וקרטון בסיטונאות
המסגר 11 תל־אביב, טל. 820372

דפוס נכטיגל בע"מ
שד' הרציון 104 תל־אביב

לדפוס נכטיגל
מיטב הברכות והאיחולים
מאחל
שפירא
שיטות רפרוגרפיה בע"מ

לדפוס נכטיגל
עלו והצליחו
המשך תנופה ופיתוח
מאחלים
א. ברודי בע"מ
כתובת: יוסף ספיר 5
אזור תעשיה חדש ראשל"צ
טל. 9613020

לצינקוגרפיה חרט
המשך תנופה ופיתוח
מברכת
הנהלת דפוס אמנות בע"מ
רח' סוקולוב 7 א' חיפה

צינקוגרפיה חרט
בבעלות חיים רינת
רח' הרצל 79 חיפה
טל. 04-662980

לצינקוגרפיה חרט
המשך שגשוג ועליה
אופסט
חרט בע"מ
ויצור פלטות אופסט
טל. 640571/673745
הרצל 97 חיפה

לצינקוגרפיה חרט
המשך עבודה פורה
מאחל **לינרו, קיבוץ הסוללים**
יצרני כלי שרטוט ומרידה

לדוברובסקי רפאל וחברת דפרון
שאו ברכות חמות
מאחל
ישעיהו ויוסי ווזלסקי — שירותי מכס

דפרון
הנהלת בע"מ
יצרני הבלוק הצהוב בישראל, מחברות, דפדפות, בלוקים לכתיבה ומעטפות
מודה לכל המברכים

למר רפאל דוברובסקי מנכ"ל דפרון
ברכות לרגל בחירתך חתן יובל הדפוס 1987

לדוברובסקי רפאל
המשך תנופה ופיתוח — כה לחי
מאחלים
ב. קליינבאום ובניו בע"מ
משפחת קליינבאום

לדפרון
מיטב איחולינו ליום חגיכם
מאחלים **מילשטיין שמעון ובניו בע"מ**
ספקי צבעים, דבקים וכימיקלים
טל. 03-262867

לדפרון
המשך שיתוף פעולה פורה
מאחלים
ישראטק — ניו־יורק

לדוברובסקי רפאל
מנכ"ל חברת דפרון
שפע ברכות ואיחולים לבביים
מאחלים
מפעלי דפוס מקאו בע"מ
גבעתיים

למשפחת דפרון
אתכם לאורך כל הדרך
משפחת נפחי
03-824360

לרפאל דוברובסקי ומשפחתו
ברכות לקבלת תואר חתן הדפוס
בריאות, אושר והמשך מפעלכם דפרון
בידידות
שוח ומרדכי שפייזמן

לברכיית המקפל!
ברכות למשך הדרך
תוך שיתוף פעולה פורה!
הוצאת ספרים
יוסף שרברק בע"מ

חתן הדפוס
אלכס רבינוביץ
ברכיית המקפל

לאלכס רבינוביץ ולברכיית המקפל!
ברכות למשך הדרך
תוך שיתוף פעולה פורה!
עלו — והצליחו!
"בית הוצאת יבנה"

בית ההוצאה "ספריית הפועלים"
מברך את **"ברכיית המקפל"**
ביום חגו!

לברכיית המקפל!
ברכות למשך הדרך תוך שיתוף פעולה פורה!

אלכס רבינוביץ
מודה לכל המברכים

מוגש ע"י ארטל בע"מ חוברות מיוחדות במעריב 03-664194

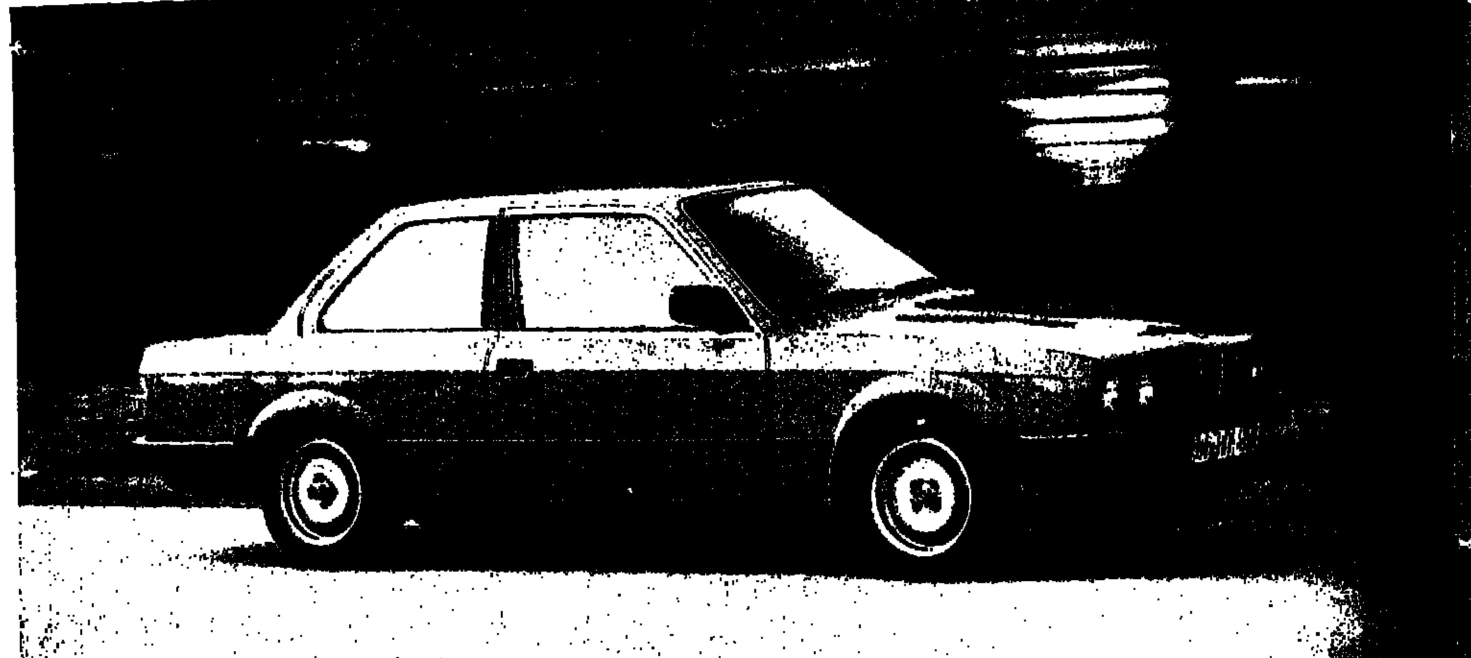

התדמית שעושה את המכונית

מדינה מוזרה יש לנו. מי שרוצה מכונית מעל 1600 סמ"ק, חייב לשלם עוד כמה וכמה אחוזים של מיסוי צורב. בשנת 83' הביאו ארצה את ה"ב.מ.וו 316", בקרבה פעמו 1600 סמ"ק, כלומר בדיוק בגבול המיסוי הנמוך יותר, ו־75 כוחות סוס. הפירסומאים של ב.מ.וו הגרמניה הגדירו אותה בזמנה כ"צעד ראשון בעולם הנהיגה הדינמית של ב.מ.וו". במילים אחרות, איכות הייצור של ב.מ.וו. במכונית שאינה משופעת בכוחות גדולים־מדי. עכשיו חוזרת ה"ב.מ.וו. 316" לשוק שלנו; עם אותה איכות ייצור של אחיותיה הגדולות. על מעלותיה וחסרונותיה של מכונית זו – בתוצאות מבחן־הרכב שערכנו.

עיצוב

אם תשקיע עוד קצת כסף בחישוקי מגנזיום, בעוד צמד דלתות ובפנסי ערפל, קשה יהיה לך להבדיל בין ה־1600 לגדולות והיקרות יותר שבאחיותיה. כרגיל, העיצוב נשאר שמרני – אך ספורטיבי ואגרסיבי דיו. אותה חלוקה לשלוש קופסאות, חרטום משתפל וכפול פנסים. לדעתי, מכונית יפה המכבדת את בעליה.

ירידות ארוכות שלוו בבלימות חריפות – והירידות לא פגעו באופן משמעותי ביעילות הבלמים. תרמו לאיכות הבלימה גם הצמיגים המכובדים בהם צויידה המכונית. תלונה קטנה: מהלך הדוושה ארוך מעט לטעמי.

הגה

עונג שבת. לפעמים מתעורר הרושם שאתה רק צריך לחשוב לאן אתה רוצה שהמכונית תגיע – והיא כבר תגיע לשם. אתה חש את הדרך בקצות אצבעותיך. תיקוני היגוי נעשים בבקרה מלאה, ובביטחון מלא. על ההגה אפשר לסמוך ב־100 אחוזים.

נוחות

מכונית מפנקת למדי, וגם נוחה. אמנם, המיתלים רכים יחסית – אבל בכל הנוגע לנוחות, הם עושים מלאכתם נאמנה. המושבים נוחים אך קצרים מדי. לנהג יש חיים קלים, הגם שעליו להפעיל את שרירי ידיו כדי לפתוח את הלונות המכונית. לפחות את המראות ניתן לכוון במתג השמלי. הנסיעה שקטה למדי – האיוורור, עם זאת, רועש מדי. סע לאן שאתה רוצה, כמה שאתה רוצה – אם יש לך מזגן, תגיע רענן.

פנים

ב.מ.וו. קלאסי. תנוחת נהיגה כמעט מושלמת. לוח השעונים עוטף את הנהג. איכות הייצור האופיינית לתעשיה הגרמנית בכלל, ולב.מ.וו. בפרט. הופתעתי לגלות על לוח השעונים מד סיבובי־מנוע, אביזר שהתגלה כיעיל ושימושי.

צריכת דלק

הקטנה הבווארית הזאת ניחנה בתיאבון די בריא. עובדה, כמה מאחיותיה הגדולות צורכות פחות דלק ממנה. את הצריכה הגבוהה – שמונה קמ"ל – אני מייחס לנהיגה הנמרצת מאד, ולשימוש הבלתי־פוסק במזגן היעיל. בתנאי עבודה רגועים יותר, הרי ש־12 קמ"ל הם תוצאה ריאלית למדי. המנוע הזה אולי אינו רמבו מכאני, אך הוא עושה את שלו ביעילות ונאמנות. גם אם תבקש ממנו לטפס טיפוס מהיר לקו האדום במד הסל"ד, לא תתקל בסרוב קולני.

גיר

תענוג. שילובים חלקים ומהירים. היחסים הארוכים שבין השילובים אינם מפריעים כלל. יש לי ספק האם באותה קבוצת־מחיר יוכל הצרכן להנות מתיבת הילוכים ידנית מהנה ומדוייקת יותר מאשר זו של ה"ב.מ.וו."

בלמים

עם עוד צמד דיסקיות מאחור, הייתי מרגיש יותר בטוח. אבל גם כך, אין תלונות מיוחדות. בעת מבחן הרכב ביצעתי

אחיזת הכביש

אילו היו לה עוד כמה כוחות־סוס, היתה זאת מכונית ספורטיבית־להפליא. אך גם כך, עם 75 סוסים בלבד, לא גוועו התכונות הספורטיביות של הבאוורית הזאת. כל עוד אינך תוקף סיבובים באלימות, התנהגות המכונית בכביש צפויה ובטוחה. גם הסבתא תוכל לנהוג בה בביטחה. לקראת גבול מגבלות־האחיזה, הזנב מנסה להשיג את החרטום – ואז מתחיל התענוג האמיתי של הנהגים המנוסים.

ביצועים

עם 75 כוח־סוס בלבד, אי־אפשר לצפות ליותר מדי. אם תכבה את המזגן, תצליח להגיע למאה קמ"ש אחרי קצת יותר מ־12 שניות. מד המהירות ייעצר על איזור ה־180 קמ"ש. הגיר הארוך לא מאפשר יותר מזה, גם אם תסחוט אותו עד תום. בקיצור, לא מכונית פלגמטית – אך גם לא עמוסת פילפל.

סיכום

אתה לא קונה במכונית הזאת ביצועים. אתה קונה, בפחות מ־40,000 שקלים, איכות ייצור מעולה, נוחות, ביצועים סבירים והתנהגות ואופי ספורטיביים. וישנה כמובן התדמית הטובה של הב.מ.וו., שאצלנו לא הולכת ברגל. אך לאחר נהיגת־מבחן בת כמה מאות קילומטרים, אתה משלם לא עבור התדמית בלבד – אלא עבור הרכב יותר.

אלון תובל ■

חתנים ובכירים בענף הדפוס בישראל 1987

חתן הדפוס – מאיר נוימן
דפוס חרט

לדפוס חרט!
רוב נחת שגשוג ויצירה
מאחלים: קיבוץ אפיק
"אפיק" מוצרי הדפסה

תודה לכל מברכינו
משפחת נוימן
דפוס "חרט"

לדפוס חרט!
עלו והצליחו!
מאחלים: יצרני איכות
נהר הירדן ליקרום בע"מ
העבודה 27 בת־ים 03/8818251

לדפוס חרט
ולמאיר נוימן
רוב נחת שגשוג ויצירה!
וקסלבאום אבנר ושות'
דיזנגוף 25 ת"א

לדפוס חרט!
שאו ברכות חמות – עלו והצליחו!
אקשטיין, פלורנטין 40 ת"א, 03-822520

למאיר נוימן!
עלה והצלח
פנורמה בע"מ

לדפוס חרט!
ברכות והערכה לפועלכם
עלו והצליחו!
עזרא ובנצי
חברת אס.פי.סאי. קרדט בע"מ
דרך בן צבי 35 ת"א 830189

לדפוס חרט ולמר נוימן!
כה לחי – מיטב הברכות!
מאחלת:
חברת מירם – מכשירי כתיבה
רח' אילת 22 ת"א, טל. 03-838866

חמישים שנה לדפוס אחווה בירושלים

לדפוס אחווה
הרבה יובלות של הצלחה
מאחלים: א. כהנא סוכנות לבטוח כללי
בן־יהודה 2, י־ם, טל: 02-223685

לדפוס אחווה
המשך תנופה ופיתוח
מאחלים: אורה ומיכאל זק
הוצאת ספרים ש. זק ושות'
ירושלים

לדפוס אחווה כה לחי
מאחל: למינצוה ירושלים בע"מ
ציפוי עטיפות ספרים תפריטים וכרכונים בפרופולינן שקוף ומבריק
טל: 02-535975, 526432

לדפוס אחווה
שאו ברכות חמות עלו והצליחו
מאחל: שלמה לוי דפוס גרף־פרס בע"מ
ירושלים

לדפוס הקואופרטיבי אחווה
לעובדי הדפוס
וחברי הקואופרטיב
שאו ברכות חמות
עלו והצליחו
ניצן יהרפז
מזכיר ההסתדרות בי־ם

לדפוס אחווה
מלאי התפעלות
מהיכולת המקצועית
כה לחי
מאחל: אבי עולם התמונות
ייצור והכנת מדבקות בגדלים שונים, אלבומים להדבקה, אריזה אוטומטית, קלפים ועוד. שיווק והפיצה לכל חלקי הארץ

לדפוס אחווה
שאו ברכות חמות עלו והצליחו
גולד ובניו
הנדסת מכונות דפוס
אבן גבירול 22 הרצליה

שלמה חדד
מודה לכל מברכיו
דפוס חדד
לילינבלום 16 תל־אביב
טל. 657531

דפוס חדד!
חתן הדפוס
טבעות הזהב

לשלמה חדד!
ברכות לבביות
לזכייתך בתואר חתן הדפוס
מאחל: משרד י. גרובר
המכון לחשבונאות ומיסים
טל. 285189, 296362

לשלמה חדד!
ברכות לבביות לחתן יובל הדפוס
המשך עבודה פוריה
צינקוגרפיה אורית
דרך פ"ת 8 ת"א 03-371634

לשלמה חדד ומשפחתו!
ברכותינו הנאמנות!
מאחל:
צביקה עוז
בירנית – סוכנות לביטוח
רח' מאפו 14 ת"א 231816

בסטודיו של "ארטל" חוברות מיוחדות ב"מעריב"
[illegible] גרפיקה
לא במקרה תשמע שאומרים
זה של "ארטל"

בעקבות הסיפורים שאהבנו

ככר עברתם נסיון של סיור בחמש מדינות כשבוע. אם תחליטו שעוד כל העולם לפניכם, קחו בכל פעם ארץ אחת, אבל כמו שצריך. תפקדו קצת יותר ממה שמציע מסלול התיירות "למתחיל". תחנו בכפר נידח, תראו כיצד חיים בעיר־שדה, תסעדו בפונדק דרכים עם נהגי משאיות ותראו במציאות את המחוזות שאיכלסו את הדמיון, כשהזדהינו עם דון קישוט ועם הברווזון המכוער, עם עלובי החיים (הספר), עם אבא גוריו ועם המספר של מגילת סן־מיקלה.

הנה אחדים מהמקומות, בעקבות הסיפורים שאהבנו. אם יתעורר תיאבונכם, תצרפו אליה את המקומות שבהם נולדו בדמיון יוצריהם כיפה אדומה והמלט, פאוסט ושרלוק הולמס ורבים רבים אחרים. בכל לישכת תיירות מקומית תקבלו מידע.

בספרד, בעקבות דון קישוט

בכל מקום בספרד תוכלו לקנות דון קישוטים קטנים למיזכרת, בתוספת סנשו פאנשים, מעץ ומברזל, מאבן ומקרמיקה. כמעט סמל לאומי של ספרד. "דון קישוט דָה לָה מאנשה" (בספרדית מבטאים דון קיחוטֶה דֶה לָה מאנְחָה) יצירתו בת האלמוות של מיגואל דֶה־סֶרְוַונְטֶס, נולד בדמיונו של הסופר כשישב בכלא, בחבל Mancha במצודה ששמה אַרְגָמָסִילָה דֶה אַלְבָּה, בעיירה Quintanar de la Orden, כ־140 ק"מ ממדריד וכ־110 ק"מ מטולֶדו. סרוונטס חי בשנים 1547–1616, היה לוחם והרפתקן, שהשתתף במלחמות, נפצע, נישבה בידי התורכים וכשובו לספרד, כתב סיפורים ושימש כגובה כספים לציוד "הצי הבלתי מנוצח" של ספרד. הוא הסתבך בכספים ונכלא לשלוש שנים. מהכלא ראה את הגבעות שעליהן מתנשאות עד היום טחנות הרוח שבהן לחם גיבורו הספרותי.

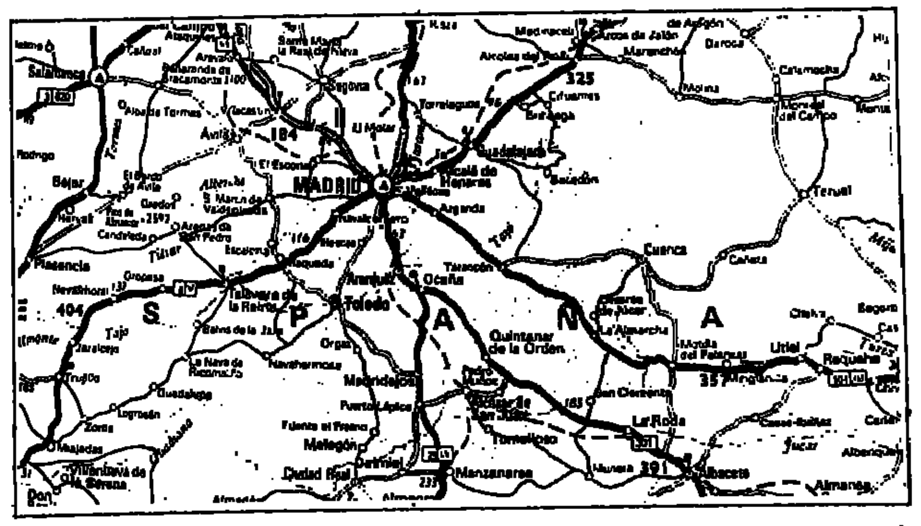

לאיזור בו מתרחשות עלילות דון קישוט, סביב העיירה קִינְטאנאר דֶה לָה אוֹרְדֶן, ספרד

היום, כל טחנה רואה עצמה כ־Venta de Don Quijote, לאמור טחנתו של האביר בעל רמות היגון. אחת מהן אף מופיעה בשם זה על המפה. בסביבה נמצאת גם העיירה El Toboso, שם "נולדה" דולצינאה וכל פונדק שבסביבה רואה עצמו כאתר קשור בעלילה המפורסמת, לכל הפחות מקום שבו נקשרה איזו רוסינַנְטֶה, הסוסה הדמיונית. המקומות הללו, כהן מתרחשת העלילה שבה שם סרוונטס ללעג את עלילות הגבורה של האבירים בני זמנו, אינם במסלול התיירות השגרתי בספרד, אך קל להגיע אליהם, אם רוצים להיזכר בספר המפורסם שאת גיבורו ציירו ציירים מפורסמים והיה גם מחזמר. העיירה קִוינְטָמַר שוכנת על כביש מספר N־301, דרומית מזרחית למדריד. אם מבקרים בעיר המלכותית אַרַנְחוּאֶז ו/או בטולֶדו, בין השתיים צריך לסטות כמה עשרות ק"מ כדי לפקוד את הגבעות הצחיחות למרי שעליהן השקיף סרוונטס מכלאו ודמיין לראות את גיבורו המפורסם.

בקַפְּרִי נכתבה מגילת סַן־מיקֶלֶה

קַפְּרִי. המערה הכחולה. אי התענוגות מול נאפולי וסוֹרֶנְטוֹ. החיים היפים נוסח איטליה ונוסח דור הסילון המבלה שם. אפילו שזה ממוסחר מאד, הקסם לא נמוג. רק שלא תסתפקו בהפלגה לתוך המערה הכחולה. עלו לעיירה Anacapri, בנקודה המשקיפה על כל האי וסביבותיו. אחרי שמסתלבטים ב־Marina Grande, הנמל הציורי שאליו מגיעים בהפלגה מהיבשת, עולים באוטובוס שנוסע ממש על שפת התהום. נחים ב־Piazza Victoria והולכים ברחוב San Michele אל הווילה באותו שם שבה כתב הרופא־הסופר השוודי אַקְסֶל מוּנְתֶה את "מגילת סַן־מיקֶלֶה". המראה הנשקף משם משגע. בחדרי הבית היפה, המרוהט בסגנון המאה ה־17, ובגן הקסום, תוכלו לחלום על האיש שבספרו אין הֵיִץ בין אוטוביוגרפיה מרתקת ודמיון ספרותי.

מוּנְתֶה, שנולד ב־1857 והלך לעולמו ב־1949, שימש בשנים שחי באיטליה כרופאם של עניים ובשנים שחי בשוודיה כרופא חצר המלוכה. את ה"מגילת סַן מיקֶלֶה" שבה קנה את עולמו הקדיש למלכת שוודיה, "מגינת החיות המדוכאות וידידת כל הכלבים". הוא גם חתם בשם כלבו האהוב, פוּק, על כמה מסיפוריו. תחשבו עליו ועל הספר הנפלא הזה, בביתו שלו, בקַפְּרִי.

בפאריס, אצל בַּלְזַק והוּגו

בפריס אפשר לבלות ימים רבים מאד ולא לשבוע. בפעם הראשונה, השניה והשלישית עדיין לא תגמרו את רשימת המקומות מדרגת עניין ראשונה. אבל בביקור חוזר, ברגע פנאי, אפשר גם כאן לצעוד בעקבות הסיפורים והסופרים שאהבנו – והם רבים מאד. הנה שתי דוגמאות מפאריס, הבתים שבהם חיו ויצרו פרקי זמן לא־קצרים, הוֹנוֹרֶה דֶה בַּלְזַק וויקטור הוּגוֹ. תגלו בהם גם פנים פחות־ידועות של השניים.

הוגו, שגלה פעמים רבות מארצו בגלל סיבות פוליטיות, התגורר בפאריס בשנותיו האחרונות וכאשר מת נעטף שער הנצחון ביריעה שחורה ומיליון איש צעדו על־פני הארון שהוצג שם. זה היה ב־1885, אחרי שחי 15 שנה בקומה השניה של בית מספר 6, ב־Place des Vosges. באותה כיכר יפהפיה גרו במרוצת הדורות עוד אנשים מפורסמים, כמו הקרדינל רִישְׁלְיֶה. את "עלובי החיים" אמנם לא כתב שם, אך בדירתו תוכלו לחשוב גם עליהם. תראו במקום את דמותו של הסופר פרי יצירתו של הפסל רוֹדֶן, רישומים ליצירותיו ופריטי ריהוט בעיצובו של ...ויקטור הוגו עצמו, ביניהם רהיטי חדר־ אוכל שנגרים הכינו לפי רישומיו, לביתה של אחת מאהובותיו ורישומים שצרב במסמר מלובן בחלק מהרהיטים. לאיזור כיכר ווֹז', ברובע הרביעי, מגיעים במטרו, יוצאים באחת התחנות Bastille או Chemin־Vert והולכים קצת ברגל.

ביתו של בַּלְזַק שוכן ברובע ה־16, ברחוב Raynouard מספר 47, אבל יש לו יציאה גם לרחוב Berton מספר 24 והיה לכך חשיבות בשביל הסופר. הוא היה חייב הרבה כספים, הסתבך בעסקים שלא הצליחו וההכנסות מכרכי "הקומדיה האנושית" שלו לא הספיקו לרצות את נושיו. הללו פקדו לעתים קרובות את ביתו ובַּלְזַק נימלט מהם דרך הכניסה השניה. עוד מקום שאליו יכול היה להגיע מהבית הזה, דרך מדרגות במינהרה חצובה באדמה, אלה היו מרתפי היין הישנים של פאריס, שהכניסה אליהם על שפת הסֵינָה ב־Avenue du President Kennedy. המדרגות חסומות כעת, המרתפים פתוחים לפעמים לביקור. בבית עצמו אפשר לבקר כמו במוזיאון, לחלום רגע על צרותיו של "אבא גוריו" ליד המכתבה בסגנון לואי ה־13, לדמיין את בַּלְזַק לוגם קפה שמזג לעצמו בשעות הכתיבה שהחלו בחצות ונסתיימו בצהרים. הקנקן שממנו מזג כי שאב השראה ליצירתו, גם הוא בין המוצגים. לבית הקטן, בנינה מוריקה, מגיעים מטחנת המטרו Passy.

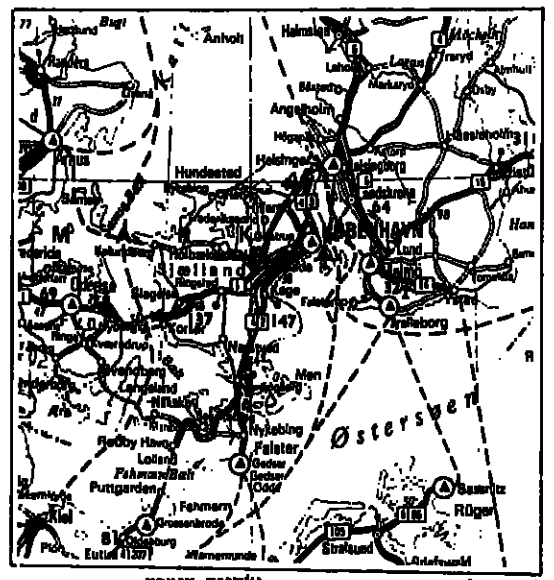

לעירו של הנס כריסטיאן אנדרסן, אוֹדֶנְזֶה, דנמרק

למעלה: מיגזרות נייר של אבי הברווזון המכוער
למטה: זה מה שראה אנדרסן, כשישב וכתב. תצלום: ת. עופר

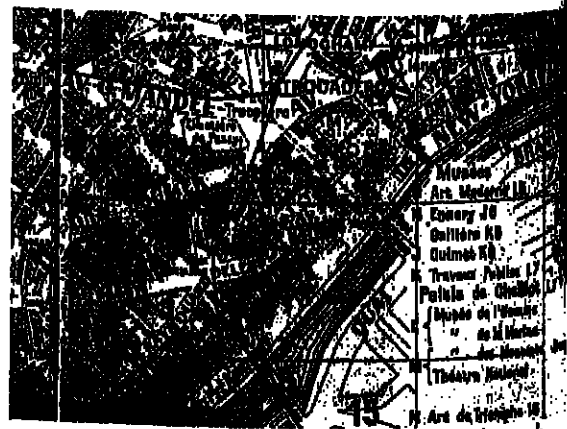

לביתו של בלזק – רחוב ריינוּאַר 47, פאריס

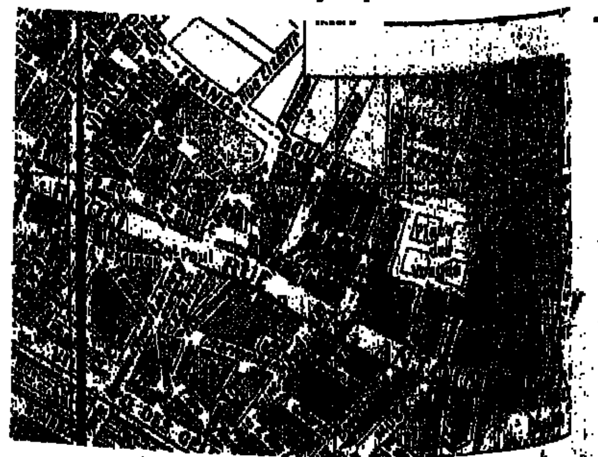

לביתו של ויקטור הוגו – פְּלאס דֶה ווֹז' 6, פאריס

בדנמרק, עם אגדות אנדרסן

בדנמרק, את הפסל של בת הים הקטנה אפשר לראות סמוך לנמל של קֶפֶּנְהאגֶן. בסביבה יש גם פסלים של דמויות אחרות מאגדות הנס כריסטיאן אנדרסן, הסופר הדני שדורות ילדים גדלו על סיפוריו. אבל רק בחצר ביתו, בעיר Odense, על האי Fyn, אפשר לראות ילדים קטנים גדלים ממש במקום שבו נולדו במאה הקודמת בת הים הקטנה, הברווזון המכוער, בגדי המלך החדשים וכל הסיפורים האחרים. ילדים קטנים שגרים ממש באותו בית, משחקים בחצר המרוצפת, בצל העץ שתחתיו ישב אנדרסן על ספסל והגה את סיפוריו. אחר כך לעלות לקומה השניה של הבית, לראות את שולחן עבודתו, להציץ בכובעו הגבוה, דמוי ארובה, ובמטריה, התלויים על קולב. להשקיף מבעד לחלון, כמו שהוא עשה כשישב ליד המכתבה, על הגגות האדומים, עם הארובות שבהן מקננות מדי שנה חסידות.

אנדרסן נולד פה ב־1805 ובגיל 11 התייתם מאב. אמו, כובסת שאהבה את הטיפה המרה יותר מאשר את הילד, הזניחה אותו וסבא־סבתא טיפלו בו. בגיל 15 יצא לקופנהאגן, זכה במילגות ובאנשים שתמכו בנער הכשרוני, בהם שני יהודים, ממשפחות מֶלכיוֹר (משפחת הרב הראשי הנוכחי של דנמרק) והֶנְרִיקֶס. אולי בזכותם מוצגת בביתו תעודה מאוניברסיטת קופנהאגן, המאשרת כי הסטודנט אנדרסן למד בשנת 1828 גם ...עברית. בבית מוצגות גם מיגזרות נייר שבהם השתעשע אנדרסן.

אוֹדֶנְזֶה נמצאת על הכביש הראשי המחבר בין שלושת חלקי דנמרק, חצי האי יוּטְלַאנְד, האי פין והאי זִילַנְד שבו שוכנת הבירה קופנהאגן. עיירה טיפוסית, שאליה מגיעים דרך השדות המוריקים, הפרות הרועות באחו, הבתים הלבנים הקטנים עם גגות הרעפים האדומות.

במסע לחו"ל אפשר לפקוד את המקומות שבהם נכתבו ספרים שליוו אותנו מאז הילדות. לשבת ליד שולחנו של אנדרסן, להיאבק בטחנות הרוח של דון קישוט, לברוח מהנושים עם בלזק, להכיר את הוגו במעצב דהיטים ולחלום על מגילת סן־מיקלה

תהילה עופר

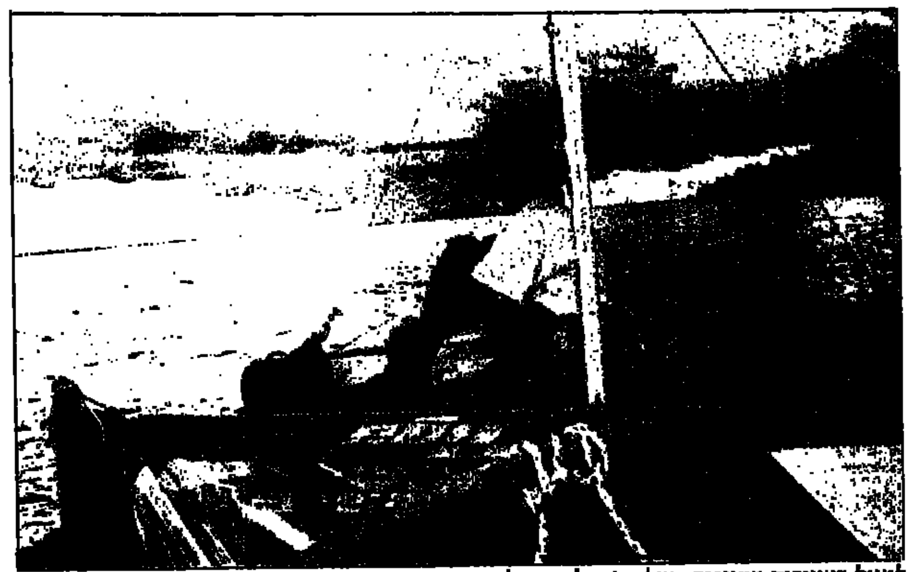

לטיול באיזורים מעוננים, בצל הג'ונגל או בצל גורדי השחקים, כדאי שתיקח גם סרטים לצילום במהירות בינונית (200–400 אסא), לאיזון צורני־איכותי טוב. כאן צולמה נפשת בדרום אמריקה, על נהר האמזונס.

חשוב, חשוב, חשוב. צרור עצות מעשיות לתייר המצלם, בתקופה בה כולם מטיילים וכולם מצלמים. איך לא לשלוק פילם, איך לבחור סרט מתאים לרחובות ניו־יורק, איך לא להאמין למה שאומרים לך על שיקוף־הרנטגן בשדה התעופה. הרנטגן כן מקלקל.

קיץ הוא עונת הצילומים. עשרות מיליוני אנשים, בכל רחבי העולם, נוהרים לכל מקום־תיור אפשרי – ומצלמים, ומצלמים.
צילום פירושו יותר מסתם לחיצה על הדק המצלמה. צילום־בטיול הוא משימה בפני עצמה: חשוב שתדע כיצד להגן על סרטי־הצבע שלך (מתוך הנחה מוכחת כי תיירים מעדיפים צילומים בצבע) מפני אויביהם הנצחיים, חום, מים, חול וקרני־רנטגן. חשוב גם לדעת איזה סרט לבחור, איזה חלקי־עזר למצלמה, איך להתכונן לכל תנאי של אקלים ושטח, ולכל צרה אפשרית.
לפניך כמה עצות טובות. עמן תוכל לחזור הביתה כשהטיול מונצח גם על הפילם, לא רק בראש, ושוב לא תצטרך להשמיע בכאב "אם רק הייתי יודע קודם".

בחירת סרט

על היעד כבר החלטת, הגיע הזמן להחליט על סוג סרט־הצילום. בחופיים ואיזורים מוצפי שמש אחרים, קרוב לוודאי שיהיה מספיק אור לסרטים איטיים (25–100 אסא), שיספקו את החדות, הגרעיניות ואיכות הצבעים הגבוהה ביותר האפשרית. בערים גדולות, בהן גורדי השחקים מטילים צללים עצומים, או באיזורים מעוננים כמעט־תמידית (כגון צפון־אירופה), כדאי שתגדוש את תיק הצילום שלך בסרטים במהירות בינונית (200–400 אסא). סרטים אלה מציעים איזון צורני־איכותי טוב, ואפשרות צילום בתנאי תאורה שאינם מן הנוחים. על כל צרה שלא תבוא דאג שיהיה איתך תמיד בהישג יד איזה סרט מהיר (1000 אסא או מהיר יותר), שמתאים לצילום בתוך הבית ולצילומי לילה. רצוי, למרות שקשה להשיגו באר"ץ, שיהיה גם סרט מהיר לצילום בתנאי תאורת טונגסטן (160–640 אסא), היות ומוזיאונים רבים ברחבי העולם אינם מתירים שימוש במבזק או חצובה.

הנסיעה על העדשה

חום וגיל

כותרת הקטע נראית אולי מתאימה לספר־הדרכה לאם מתחילה, ואין זה מקרי: סרט הצילום דורש דאגה ותשומת־לב לא־פחות מעולל מפונק. בתקופה שלאחר ייצורם, מספקים הסרטים את הגוונים אליהם התכוון היצרן. חום גבוה או ממושך עשוי לגרום לשינוי בגוונים. על־מנת להימנע משיברון לב, ממולץ לא להיסחב עם מלאי סרטים לא־מפותחים במשך כל זמן הטיול – בעיקר אם הטיול ממושך – אלא לפתח אותם מיד לאחר שנחשפו. שליחת הסרט המפותח והתצלומים בדואר, לכל יעד, אפשרית דרך מעבדות וחנויות צילום רבות בכל העולם. גם טיפול מהיר בסרט, גם התענוג שבמציאת התמונות המפותחות איך שאתה מגיע הביתה.

כמה להעביר אחורה

האם עלי להעביר את הפילם המצולם בשלמות לתוך קסטת ה־35 מ"מ – או אולי כדאי להשאיר את הלשונית בחוץ, מתחבט לעיתים הצלם הממוצע. מומחי תעשיית הסרטים טוענים כי עם החזרת הסליל בשלמותו לקסטה קיימת סכנת הסתננות מעט אור דרך החריץ בו עובר הפילם. אחרים יטענו כלהט שלשונית המושארת בחוץ עלולה לגרור אחריה את שאר הסרט, השארת הלשונית בחוץ מסכנת את הפילם הרבה יותר מסיכוי היפותטי כלשהו של דליפת אור. אלה יחדירו את הסרט פנימה, בתנועות סיבוב קרחתניות.
מה עושים כשמצלמים רק חלק מהסרט, ומחזירים אותו אחורה להשלמת־צילומים בעתיד? במקרה זה אין ברירה – עליך להשאיר את הלשונית בחוץ, כדי שתוכל לשוב ולהכניס את הסרט למסלול המיועד לו במצלמה. יש אמנם מיתקן למשיכת הלשון, במקרה שגילגלת בטעות את הסרט לתוך הקסטה – אך השימוש בו דורש מיומנות. בלעדיה יחדור אור, וזהו סוף הסרט.

קרני־רנטגן

סיפרו לכם שקרני הרנטגן של שדות התעופה אינן פוגעות בפילם? אל תאמינו.
קרני הרנטגן של שדות התעופה, אלו הבודקות בחשדנות גלויה את תכולתם של תיקי הנסיעה, מפיצות כדרך־כלל מעט מאוד קרינה רדיואקטיבית, השלט "בטוח לפילם" אינו

בתקופה שלאחר ייצורם, עד המועד שבו פג תוקפם, מספקים הסרטים את הגוונים אליהם התכוון היצרן. למניעת שינוי בגוונים יפים, מומלץ לפתח

את הסרט סמוך ככל האפשר למועד הצילום. כאן צולמו הגוונים המרהיבים של בתי האי בוראנו, ליד ונציה.

מסקר. מאידך – יש לו השפעה מצטברת.
השיקוף הראשון עשוי לעבור ללא כל נזק, אבל החופשה הממוצעת כוללת לפחות שני מפגשים בין הפילם לרנטגן, ובדרך כלל הרבה יותר משניים: כל נמל־תעופה שתעבור יקביל את פניך עם הקרניים שלו. כל שיקוף מגביר את הסיכויים להיווצרות "ערפל" על הפילם, דבר שמתבטא מאוחר יותר בהדפסות לא חדות, ובתזוזה מסויימת בצבעים. זהו המצב לגבי כל הסרטים הצבעוניים, גם לגבי האיטיים שבהם (השפעת קרני הרנטגן חזקה יותר בסרטים מהירים).
צריך גם לקחת בחשבון שרמת הקרינה משתנה משדה תעופה אחד למישנהו, בהתאם לגיל המכשיר ורמת התחזוקה.
העצה הטובה ביותר בסוגיה זו: הימנע ככל האפשר מחשיפה לקרניים. בארה"ב מתירות הרשויות בדיקה ויזואלית של סרטי הצילום, ללא הקרנה. לשם־כך יש להגיע מעט יותר מוקדם לשדה התעופה, ולרכז את כל הסרטים בשקית פלסטיק נקיה מחפצים. מחוץ לארה"ב, אין שום זכויות חוקיות לוויתור על שיקוף רנטגן לסרטי צילום. אפשר תמיד לנסות ולבקש.
אפשרות נוספת – עבור את הבדיקה הבטחונית כשהסרטים בכיסך. גלאי־המתכות לא יוטרד במיוחד מסרטי הצילום, ולא יפגע בהם בכל דרך שהיא.
המצלמה ואביזריה יכולים לעבור כל שיקוף, ללא דאגה. להם לא יקרה כלום.

מדעין בישין

גרגרי חול ומי מלח יכולים להרוס את הפילם ללא מאמץ רב במיוחד. אם אתה מבלה זמן־מה ליד הים, ודא שהסרטים יישמרו בקופסת הפלסטיק אותה נוהגים רבים להשליך כזילזול לא־מוצדק מיד לאחר שליפת הסרט. לעולם אל תשים סרט לא־מוגן בכיס המכנסיים, ואל תניח לו להתגלגל הכן־שהוא בין המזוודות. זאת מכיוון שגם גרגרי אבק וסיבים מסויימים עשויים להזיק.

ניסוי קר

המקום הגרוע ביותר לאכסן סרטי צילום וציוד צילום בחודשי הקיץ, הוא תא הכפפות של המכונית. אותו מקום תמים לכאורה מצליח להתחמם במשך היום לטמפרטורות בהם יושבי גיהנום היו מתחילים לחוש מאוד שלא בנוח (מלבד העובדה שהוא משמש מטרה קלאסית לפורצי מכוניות). תא המיטען הוא מקום סימפטי הרבה יותר, אם אתה יכול לשלוט בחום השורר בתוכו (להחנות בצל או בחניון תת־קרקעי, למשל). אל תשליך את הסרטים לתא־המטען, הידוע יותר כ"בגאז'", כך־סתם. אתה עלול לשכוח שהסרטים שם, והם יישלקו בשמש. נסה את השיטה הבאה, עובדת טוב אצל בדואים ועל סירטי צילום: עטוף מיכל־מתכת, שבתוכו הפילמים, במגבת עבה שהורטבה במים קרים. האידוי האיטי של המים ישמור את תיק המתכת מצונן לשעות רבות. גם הפילם הטעון במצלמה שלך חשוף לחום. לכן חשוב להרחיק את המצלמה ככל האפשר ממקורות חום ישירים.

ויהי אור

לסרט הצילום קשה להתמודד עם מקורות אור ישירים או בהירים מדי.
דרך אחת להתמודד עם הקונטרסט שנוצר ולמתן אותו היא על ידי שימוש במבזק קטן, שימלא את הצללים הנוצרים בקירבת הנושא. דרך נוספת להתמודדות עם שמש ישירה היא על ידי שימוש במסנן מקטב (polarizing filter) שמרכך החזרי אור גבוהים, ובעזרת מגן שמש שמורכב על העדשה. החפצים־הנילווים החשובים ביותר, שכדאי שיהיו אתך לאורך כל הדרך, בין אם אתה ביערות אפריקה ובין עם אתה מסייר בג'ונגל הניו־יורקי, הם סוללות נוספות למצלמה. כל תייר יספר לכם על הרגע בו האריה הענקי התנפל עליו להורגו, גיבורנו כיוון לעברו את המצלמה – ובדיוק נגמרה הסוללה. לא נעים.

עמיר חדד ■

למעלה: דאג שיהיה איתך תמיד בהישג יד איזה סרט מהיר (1,000 אסא ואף יותר מזה), שמתאים לצילום בתוך הבית ולצילומי לילה. כאן, צילום במרתפי הסמפניה "פומרי", בצרפת.

למטה: צילמת משהו מרחק בצורה הרחק. הסרט המצולם יעבור שיקוף־בטחון בכמה וכמה נמלי תעופה. הצטברות הקרינה תזיק לו והמזכרת הנדירה תאבד. כאן מצולמת קבוצת גמילה מסמים, במיקדש בודהיסטי בתאילנד.

צילומים: "גאמא"

לגלות עולם נסתר עם מדריכי נאות הככר

מועדון מטיילי מעריב

נאות הככר — לגלות עולם נסתר

טיולי סתיו - חגים 1987

מרכז אירופה

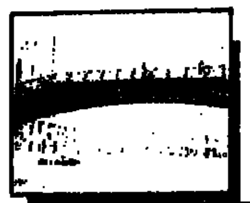

איטליה – 16, 18, 19 יום

הונגריה אוסטריה – 17, 18, 23 יום

...יה – 15 יום

דרום אפריקה

חדש

פארקים חופים וערים – 21 יום

הרפתקה אפריקאית – 26 יום

חווית אמיתית לשוחרי תיאטרון – 8, 9 יום

תורכיה

מערב ...

5 אפשרויות לטיולי חגים לנגב, מדבר יהודה וסיני, ב–4 תשלומים שקליים.

ספארי בדרום סיני – 5 ימים

ראלי ג'יפים – 4 ימים | טיול קומנדקרים – 4 ימים

טיול גמלים – 7 ימים | ספארי צלילה – 4 ימים

ספרד ופורטוגל

ספרד פורטוגל והפירנאים – 18, 20, 21 יום

ספרד צרפת – 16 יום

...ל המקיף – 33 יום

קהיר, לוקסור, אסואן – 8 ימים

אגדה בצל הפירמידות – 4, 5 ימים

סקנדינביה

סקנדינביה הקלאסית – 18 יום

בדגש מיוחד

לחובבי טבע, אמנות ותיאטרון

הרפתקה אפריקאית – 26 יום

אתיופיה וקניה – 12, 19 יום

בעקבות מגלן ודרווין – 35 יום

ספרד לשוחרי אמנות – 18 יום

מזרח תורכיה – 19 יום | מרכז אמריקה – 28 יום

יוגוסלביה – 19 יום | ספרד צרפת – 16 יום

מסע בהימלאיה – 28 יום | חצי האי האיברי – 21 יום

קניה

ספארי בקניה – 16, 19, 23 יום

המזרח הרחוק

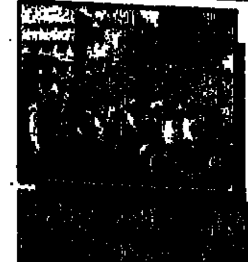

לקבלת פרטים: רח' קרליבך 2 ת"א טל. 03-439207

ת ש ב ץ   ל ע נ י י ן

הפתרונות צריכים להגיע עד יום רביעי 2 בספטמבר, עם ציון מספר התשבץ על המעטפה, אל: "תשבץ גבר לעניין" "מעריב", ת.ד. 20010, תל־אביב 61200.
הפתרונות יתפרסמו בעוד שבועיים. בין הפותרים נכונה יוגרלו:
5 תקליטים מתנת "הד־ארצי" ו–2 ספרים מתנת "ספרית מעריב".

אהרן כהן

תשבץ מספר 41

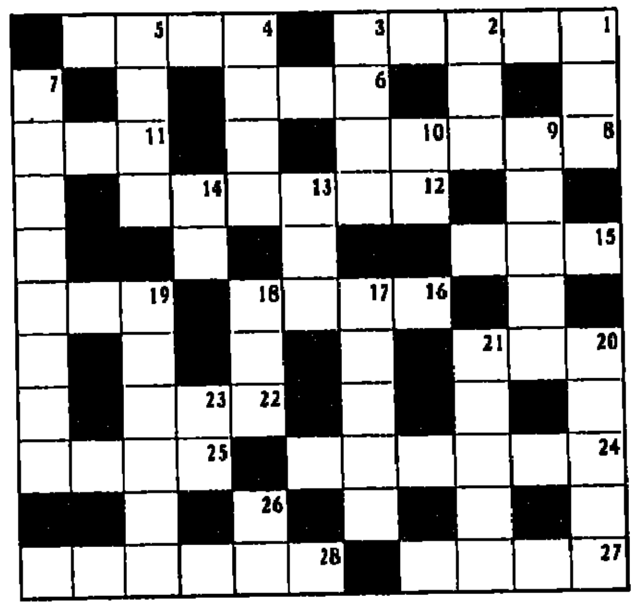

מאוזן:
1) מטוס הנמצא בשימוש חיל־האויר הישראלי; 4) כלי לצוד בו דגים גדולים; 6) כח, גבורה; 8) לוח שעליו צורות שונות או אותיות להדפסה; 11) כף היד כשהיא קמוצה; 12) חטיבת סלק; 15) כיכר לחם הנאכלת בשבת; 16) מרווחות השמים; 19) שאינו יכול לדבר; 20) בירית; 22) מאותיות האלף־בית; 24) "קלוב", בית ועד; 25) מזל; 27) רמאי; 28) מושב בגליל העליון ע"ש הלל יפה, כ־3 ק"מ ממזרח לקרית שמונה.

מאונך:
1) סיעה, אגף; 2) חרם; 3) מחנה אהלים; 4) ירק גינה בעל טעם חריף; 5) קערה שטוחה או עמוקה; 7) גבור ספוריו של שלום עליכם; 9) צמיחה חדשה בעץ; 10) רצועה; 13) בו טמון המת; 14) איבר בגוף; 17) נער; 18) חומר ממנו עושים קדרות; 19) ברך; 20) ההר הגבוה ביותר בתחומי א"י; 21) בלתי חשוב, פעוט (ביטוי); 23) מיליגרם (ר"ת); 26) מספיק.

פתרון תשבץ מס' 39

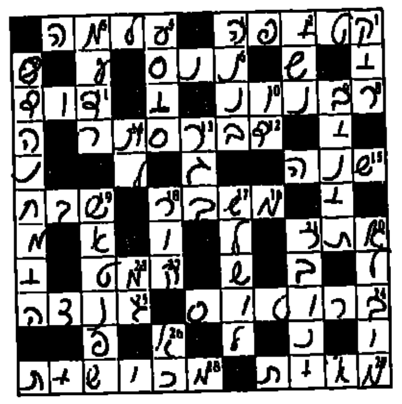

זכו בפרסים: וייס אברהם, כרמיאל; רוני כהן, חיפה; אמיתי דבורה, ב"ש; שלום רוזן, ב"ב; יצחק פת, חיפה; מאיר דקל, צה"ל; ירון בן דב, קרית־ביאליק.

באן, ממש כאן, 4 ימים ו־4 לילות

ב־125 ש"ח *

תוכלו להעביר 4 ימים ו־4 לילות של חופשה מהנה שעליה חלמתם

במלון

הולידיי טבריה

עם מועדון־לילה מפואר ושלל תכניות מגוונות, בריכת שחיה, מועדון בריאות, סאונה, ג'אקוזי, מתקנים רבים, מטבח עשיר ומגוון בטעמים פיקנטיים.

טלפון: 067-21901-2-3

★ המחיר כולל דמי שירות, לא כולל מע"מ
★ לא כולל חגים ★ לא כולל אוגוסט

דורשות להורים

התכנית מוכרת לצרכי מס

גם לסבא ולסבתא דורשות טובות

איתנו יהיה לכם קל יותר לעזור לילדכם בשיגיעו לבגרות ועוד זוג אופניים היום עכשיו. תוכנית חיסכון + ביטוח חדשה לילדכם של בית הביטוח – יותר מקומת־גמל, משלבת חיסכון לילד בהשקעה קטנה ובתנאים מצוינים, בהצמדה מלאה וריבית שנתית מצטברת. התכנית מאפשרת לכם להגשים שאיפות ילדיכם כשיגדלו ולהבטות עתידם גם במקרה אסון (מוות) או במקרה איבוד כושר עבודה של בעל הפוליסה.

לפי חסרי מיוחד עכשיו גם הגמרים שלכם וכלן לזכות מתכנית ביטוח נהדרת זו. התקשרו אלינו לפרטים נוספים ללא התחייבות ונגיע אליכם.

בית הביטוח – וינצר זהב, טל' 03-719187

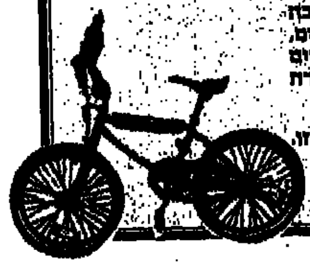

מועדון צרכנים
לקוראי מעריב

לתושבי נתניה והשרון בחסות: אצל הגוזל

חדש בנתניה
ליקוריא
חנות ספרים מכשירי כתיבה ומתנות
אצלנו תוכלו לרכוש מאחורים אולפים!
מבחר ספרי לימוד, קריאה ועיון לכל הכיתות והמקצועות
שרות אדיב
מבצע: לרגל הפתיחה שי על כל קניה מעל 10 שח'
רח' החלוצים 10/5 נתניה (ליד התחנה המרכזית) 053-610537

תכשיטי אחים מקמל
שבעה דורות של אמנות וידע בצורפות
תכשיטים מיוחדים לפי הזמנת הלקוח
תיקונים ושיבוצים במקום
מחירים נוחים
מבחר נדיר ומיוחד במינו של תכשיטים אקסקלוסיביים משובצים ביהלומים, ואבני חן ברמת עיצוב מעולה. "המילה האחרונה" באירופה.
סוקולוב 32 הרצליה, טל: 052-541143

בדים אופנה
מבחר עשיר ומגוון של בדים ועורות
* ביגוד * דקורציה * עבודות בד (טלאים וכו') * כיסויימיטה לפי הזמנה יעוץ הדרכה ועזרה חינם
מבצע – סוף העונה
להתראות דפנה ושרה
סוקולוב 41 רמה"ש 03-403195

מעדני אפריטיב כשר
המעדניה הגדולה בעיר
במעדנית אפריטיב – אוכל ביתי מוכן לשבת בסגנון אירופאי ומזרחי
חמישה עשר סוגי סלטים
מבחר בשרים מעושנים ומבחר ממולאים
הזמנות לקייטרינג עד 1000 איש
הרבוט סמולנסקי 9/, נתניה
טל: 053-96336, 053-320888
עוף בגריל

פרחי השרון
מבצעים מיוחדים לארועים ושמחות
FLOWERS מתנות
פרחים לכל העולם
אינטרפלורה
נתניה רחוב הרצל 12 טלפון 24160
NATHANYA, 12 Herzl Street — Israel — Tel. 24160

בהנהלת: משה גרינברג
בית מסחר לכלים סני טרים
תצוגה מתמדת על שטח נרחב
מקלחונים • קרמיקה • ברזים
• אבזרי אמבטיה ממיטב היצרנים

אחווה 70 רעננה טל: 052-20663

ניקוי ראש
תמרוקים וחמרי ניקוי
* מגוון של תמרוקים * חומרי ניקוי
* מוצרי תינוקות * מוצרי נייר
כל־בו
ניקוי־ראש סמילנסקי 16 נתניה, טל. 053-338478

כל־בו טלא פלא
טלא פלא – מרכז הפופ
ומתנות, הפתעה ליום הולדת
* צעצועים * תיקים * מכשירי כתיבה * תמרוקים
* חומרי ניקוי
שד' בנימין 10 נתניה 053-611084

שרותי אקווריום
בריכות נוי חיות מחמד
* בניית אקווריום לפי הזמנה
* בניית בריכות נוי
* דגים ומפלי מים
* בניית מזרקות
מגוון של ציוד ומזון לדגי נוי ובעלי חיים
רמות ים 95 הרצליה פיתוח, 052-552765
להתראות גדעון

אלקטרו עתיד 2000
מעבדת אלקטרוניקה ושרות לטלוויזיות צבעוניות, וידאו, מערכות סטריאו מכל הסוגים
מקבלים עבודות חשמל ביתיות
אחד העם 25 נתניה, 053-347136

דפוס אופסט "גנדן" עופר בן אמוץ
* מכון לגרפיקה * ברומייד * סדר צלם
כל סוגי עבודת הדפוס
צוות מקצועי מהימן ומהיר איכות מעולה
מכשור חדשני
רח' שטמפר 5 נתניה טל: 053-614037, 615652

אצל הגוזל

2 ש"ח לשיפוד, 2 ש"ח חומוס, טחינה, צ'יפס.
* סלטים חמוצים ופיתות חופשי!
מבחר נוסף לשיפודים כגון:
דגים, סטייק בקר, עוף, קבב, המבורגר, נקניקיות
קייטרינג במקום
מתקבלות הזמנות לאירועים עד 1000 איש
מבצע – על כל ארוחה מעל 30 ש"ח בקבוק יין מוגש ע"ח הבית
כשר
להתראות – הרצל 95 נתניה (מול תחנת דלק עוז־נת), חניה בשפע

צרכנות נבונה
20.034 פרסים!

מועדון צרכנים
לקוראי מעריב

לתושבי תל-אביב והמרכז

מסעדה – שף
* בשרים על האש
* מבחר סלטים
* שרות אדיב
* מחירים נוחים
* חניה בשפע * מיזוג אויר
כליפות' האפלות בסגנון מזרחי
הפלד פינת המלאכה, חולון, טל. 5560210

פירוז מחבית
מסעדת פיק
השווארמה הטובה בעיר
כבד, לבבות, סטיק טרי־ובריא
פלאפל יחיד ומיוחד
סלטים — חופשי
בתיאבון
פרגי – ארוחה מעל 20 שקל
בירה חבי ליטר מחבית – 3 ש"ח
בורגר – 2 ש"ח
שיפוד 2 ש"ח
מסעדת פאנטום, מרכז מסחרי — מגנות רחל
רח' אילת 26 חולון, 5057567

אמינות ושירות ללא תחרות

■ ההרשמה לדגמי 1988
■ על כל קניה מתנה ללא הגרלה

אדון אופנה
אופנה אקסקלוסיבית לגברים ילדים ונוער
* חליפות אופנתיות לגברים
* חליפות בר־מצווה
* מכנסיים * חולצות * עניבות
* חגורות
מוכן לפי מידה ● ללא חשש שעטנז באישור המעבדה
בני־ברק, רח' עקיבא 104, טל: 707441
ירושלים, רח' מאה שערים 3, טל: 282075

ארנקי חנה
אהבה ממבט ראשון
חנות המפעל שרות מכל ה-
* ארנקים * תיקים
* מזוודות * חגורות
* ילקוטים
חנות המפעל: בנימין 4 (פינת הרצל) רחובות
טל. 08-492044

כרטיס אישי לך והרווח כולו רק שלך!

מה מעניק הכרטיס באופן מיידי?

* הטבות והנחות באלפי בתי עסק בכל הארץ (מדריך קניות מהודר)
* הנחות בבתי חקולנוע.
* כנגד רכישת כרטיסים בסניפי החברה)
* ספרית וידאו (אלפי קסטות רק לחברי גרין קארד
* עלות 1 שקל בלבד לסרט בסניפי החברה) – ירושלים, חיפה, ת"א, נתניה, אשדוד, באר־שבע.
* הלוואות צריכה עד -.5,000 ש"ח לחברי גרין קארד בלבד בתנאים מועדפים והרבית קבועה. (ההלוואות תבוצענה כנגד הפניה בכל סניפי בנק המזרחי המאוחד בע"מ)
* מבצעים במחירים מיוחדים רק לחברי גרין קארד בקשת רחבה של מוצרים.
* הגרלות כרטיסי טיסה והפתעות נוספות במשך כל השנה לחברי גרין קארד בלבד.

להזמנה בטלפון 24 שעות ביממה
שרותפון 38 38 38-03

נא לגזור את הספח ולשלוח לחברה בצירוף המחאה
לכב' חברת גרין קארד ישראל בע"מ רח' יצחק שדה 34 ת"א ☎ 337129, 337125
נא להנפיק עבורי כרטיס גרין קארד אישי לשנה מצ"ב המחאה בסך -.54 ש"ח לשנה

שם ומשפחה ______ כתובת ______ מיקוד ______ טלפון ______ חתימה ______